II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 11. maj 1999
om den statsstøtte, som Italien har ydet til sukkersektoren

(meddelt under nummer K(1999) 1363)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(1999/605/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med nævnte artikel at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger [1], og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGENS HIDTIDIGE FORLØB

(1) Den 15. februar 1995, den 27. juni 1995 og den 27. juli 1995 modtog Kommissionen en klage over støtte, som Italien skulle have ydet til selskaber, der ejer to sukkerfabrikker.

(2) Ved skrivelse af 22. august 1995 anmeldte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union den pågældende støtte.

(3) Ved skrivelse af 25. november 1996 underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, over for den støtte, der er beskrevet i afsnit II. Kommissionen opfordrede i denne skrivelse Italien til at fremsætte sine bemærkninger senest en måned efter skrivelsens meddelelse.

(4) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [2]. Kommissionen opfordrede de øvrige medlemsstater og de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den pågældende støtte senest en måned efter denne offentliggørelse.

(5) Ved skrivelse af 3. april 1997 fremsatte Italien nogle indledende bemærkninger. Den 8. juni 1998 fremsendte Italien nogle udførlige bemærkninger til den procedure, som Kommissionen har indledt.

(6) Den 17. april 1997 modtog Kommissionen nogle bemærkninger fra en virksomhed, der arbejder inden for samme sektor som de to virksomheder, der har modtaget den pågældende støtte. Disse bemærkninger blev videresendt til Italien.

II. BESKRIVELSE AF STØTTEN

(7) Den støtte, i forbindelse med hvilken Kommissionen har indledt proceduren, er blevet bevilget til selskaber, der ejer to sukkerfabrikker i Celano (punkt A) og i Castiglion Fiorentino (punkt B). Bevillingen af denne støtte finder sted efter andre offentlige støtteforanstaltninger, der er blevet godkendt af Kommissionen som investeringsstøtte til omstruktureringen af de to fabrikker, der er beskrevet i efterfølgende punkt A og B. Datoerne i parentes henviser til afgørelserne fra det tværministerielle udvalg for økonomisk planlægning (Comitato interministeriale per la programmazione economica), herefter kaldet »CIPE«, som har godkendt støttebevillingen.

(8) Hele støtten er blevet tildelt gennem RIBS SpA (herefter kaldet »RIBS«), der er et offentligt aktieselskab til interventioner inden for landbrugsfødevaresektoren.

(9) Ifølge oplysningerne fra Italien udgøres retsgrundlaget for støttebevillingen af lov nr. 700/83 og lov nr. 209/90, der fastlægger reglerne for RIBS' interventioner, og som tager højde for vedtagelsen af en national omstruktureringsplan for sukkersektoren i Italien, selv om noget af den tildelte støtte ikke svarer til de former for støtte, som disse love foreskriver.

[1] EFT C 88 af 19.3.1997, s. 4.
[2] Se fodnote 1.

Den nationale omstruktureringsplan for sukkersektoren 1984/85-1989/90 og forlængelsen heraf

(10) Ved skrivelse af 15. maj 1984 underrettede Kommissionen Italien om beslutningen vedrørende den nationale omstruktureringsplan for perioden 1984/85 til 1989/90 (herefter kaldet »PN 84/90«). Eftersom denne plan fastlagde målsætningerne og visse betingelser for omstruktureringen i almindelighed, uden at indeholde de nærmere bestemmelser, som gør det muligt at vurdere foreneligheden af de støtteforanstaltninger, der konkret skal gennemføres, meddelte Kommissionen de italienske myndigheder, at den ikke havde til hensigt at gøre indsigelse med hensyn til lov nr. 700/83, og at den forbeholdt sig retten til at undersøge de særlige interventionsplaner, som ovennævnte lov foreskriver, og som skal anmeldes til Kommissionen fra gang til gang i henhold til artikel 88, stk. 3.

(11) På baggrund af PN 84/90 anmeldte Italien to særlige interventionsplaner, der tog sigte på omstruktureringen af henholdsvis sukkerfabrikken i Castiglion Fiorentino og fabrikkerne i Celano og Strongoli. De to projekter blev godkendt af Kommissionen ved skrivelse af 13. december 1984 og af 5. august 1985.

(12) De to projekter gik hver især ud på følgende:

Med henblik på at foretage investeringer i omstruktureringen af sukkerfabrikken i Castiglion Fiorentino:

a) RIBS erhverver en kapitalandel på 12 000 mio. ITL i selskabet Zuccherificio Castiglionese SpA (»Castiglionese«)

b) RIBS giver ovennævnte selskab et lavtforrentet lån på 24 000 mio. ITL

og med henblik på at foretage investeringer i omstruktureringen af sukkerfabrikkerne i Celano og Strongoli:

a) RIBS erhverver en kapitalandel på 10 000 mio. ITL i selskabet Nusam SpA (»Nusam«)

b) RIBS giver ovennævnte selskab et lavtforrentet lån på 35 000 mio. ITL.

(13) Varigheden af denne første nationale omstruktureringsplan for sukkersektoren blev forlænget indtil produktionsåret 1990/91. Ved skrivelse af 20. juni 1991 godkendte Kommissionen denne forlængelse og gav sin principielle godkendelse af, at man videreførte planen fra 1984 i perioden fra 1991/92 til 1995/96, idet Kommissionen endnu en gang forbeholdt sig retten til »at udtale sig om de aktioner, der skal iværksættes for at videreføre omstruktureringsplanen, og som skal anmeldes yderligere i henhold til artikel 88, stk. 3, i traktaten«.

(14) I samme beslutning anmodede Kommissionen Italien om ikke at påtage sig nogen forpligtelser over for de potentielle støttemodtagere, før Kommissionen havde udtalt sig om de foranstaltninger, der var taget højde for i omstruktureringsplanen. Den støtte, der omhandles i nærværende beslutning, hører med i denne sammenhæng, eftersom den blev bevilget i den periode, hvor den nationale omstruktureringsplan for sukkersektoren var i kraft, og eftersom Italien betragter hele denne støtte som værende i overensstemmelse med ovennævnte plan.

A. ***Støtte til fabrikken i Celano***

(15) Støtten til omstruktureringen af sukkerfabrikken i Celano blev oprindeligt bevilget til Nusam og herefter til selskabet Sadam Abruzzo SpA (»Sadam Abruzzo«) i Sadam-koncernen, som den 17. december 1991 købte fabrikken, der var under afvikling, af Nusam efter at have lejet denne siden den 11. august 1989. Det drejer sig om den støtte, der er omtalt i punkt 15.1-15.6:

(15.1) Ved afgørelse fra det tværministerielle udvalg for økonomisk planlægning (»CIPE's afgørelse«) af 12. april 1988 blev der bevilget støtte i form af erhvervelsen af en kapitalandel på 5 000 mio. ITL i Nusam, som ejede sukkerfabrikken i Celano. Denne nye erhvervelse af en kapitalandel skete i forbindelse med, at aktiekapitalen blev forøget, efter at samme aktiekapital var blevet nedskrevet (fra 26 000 mio. ITL til 13 000 mio. ITL) for at dække virksomhedens underskud. Den nye kapitalandel blev herefter bragt ned på nul for at dække driftsunderskuddene.

(15.2) Ved CIPE's afgørelse af 12. september 1989 blev der bevilget støtte i form af en sikkerhedsstillelse på 2 000 mio. ITL til Sadam Abruzzo, der var lejer og herefter ejer af sukkerfabrikken. Sikkerhedsstillelsen blev bevilget, da Sadam Abruzzo begyndte at leje fabrikken af Nusam, og den tjente som sikkerhed for Nusams forpligtelser over for kreditorerne.

(15.3) Ved CIPE's afgørelse af 2. februar 1990 blev der bevilget støtte i form af en sikkerhedsstillelse på 11 000 mio. ITL til fordel for Sadam Abruzzo. Beløbet svarede til de udgifter, som Sadam Abruzzo havde afholdt til investeringer, der var blevet foretaget for ejerens (selskabet Nusams) regning i den periode, hvor det lejede fabrikken.

(15.4) Der blev bevilget en støtte på 2 500 mio. ITL i form af en kapitaltilførsel til Nusam, efter at kapitalen var blevet bragt ned på nul for at dække driftsunderskuddene. Kapitaltilførslen blev foretaget ved at give afkald på en del af Nusams realkreditlån for et tilsvarende beløb.

(15.5) Ved CIPE's afgørelse af 26. juli 1990 blev det pålagt RIBS at iværksætte alle de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at Nusam gik konkurs, og for at muliggøre salget af fabrikken i Celano, der tilhørte Nusam, til Sadam Abruzzo (»særlig interventionsplan for 1990«).

Følgende foranstaltninger blev iværksat:

a) Der blev givet afkald på pantet i fabrikken i Celano, der tjente som sikkerhed for Nusams betaling af restgælden på 17 504 mio. ITL til RIBS. Dette indebærer at fordringen indskrænkes til en simpel fordring, hvilket gør det muligt for Nusam at undgå konkurs og at kunne benytte proceduren vedrørende »concordato preventivo« ([3])

b) fordringen, der nu er blevet til en simpel fordring, efterstilles de andre simple fordringer. Denne fordring gik endeligt tabt med Nusams konkurs den 29. december 1997

c) fabrikken i Celano, der tilhørte Nusam, sælges til Sadam Abruzzo, idet dette selskab påtager sig betalingen af restgælden til RIBS på 15 000 mio. ITL (på de samme betingelser)

d) der bevilges en ny afbetalingsfri periode på fem år (hvor det udelukkende er de lave renter, der skal betales) for betalingen af ovennævnte gæld på 15 000 mio. ITL.

(15.6) Ved samme afgørelse fra CIPE af 26. juli 1990 blev følgende støtte bevilget:

a) støtte i form af erhvervelsen af en kapitalandel på 8 000 mio. ITL i Sadam Abruzzo

b) et lavtforrentet lån på 11 000 mio. ITL fra RIBS til Sadam Abruzzo.

B. ***Støtte til fabrikken i Castiglion Fiorentino***

(16) Hele støtten blev bevilget til Castiglionese, hvis aktiekapital var fordelt mellem RIBS og Federconsorci SpA (majoritetsaktionær). Som følge af sidstnævnte selskabs afvikling og af de heraf følgende vanskeligheder for de selskaber, som det kontrollerede, blev Federconsorzi SpA's aktier solgt til SECI, SpA (»SECI«), og Castiglionese blev en del af Sadamkoncernen den 29. juli 1992. Det drejer sig om følgende støtte:

(16.1) Den 2. august 1991 blev der bevilget støtte i form af en sikkerhedsstillelse til fordel for Castiglionese, som ejede sukkerfabrikken i Castiglion Fiorentino, med henblik på oprettelsen af en kreditlinje på 41 000 mio. ITL til dækning af udgifterne for produktionsåret 1991.

(16.2) Ved afgørelse af 16. april 1992 godkendte CIPE en interventionsplan (»særlig interventionsplan for 1992«) til fordel for Castiglionese, der tog sigte på at rette op på selskabets økonomiske situation (Castiglionese havde bedt om at blive sat under kontrolleret forvaltning i august 1991). Følgende foranstaltninger blev iværksat:

a) Den kapitalandel på 12 000 mio. ITL, der var blevet erhvervet i 1984, videreføres i en yderligere periode på ti år (den støtte, som denne første erhvervelse af en kapitalandel udgjorde, var blevet godkendt af Kommissionen);

b) en del (20 000 mio. ITL), af det lavtforrentede lån, som RIBS havde givet Castiglionese i 1984, konverteres til kapital (den støtte, som långivningen udgjorde, var blevet godkendt af Kommissionen);

c) tilbagebetalingen af den resterende del af lånet på 24 000 mio. ITL

d) RIBS erhverver endnu en kapitalandel i Castiglionese på 10 000 mio. ITL, spredes over 15 år

e) RIBS giver Castiglionese et lavtforrentet lån på 20 000 mio. ITL

f) Sadam Abruzzo køber de af RIBS' aktier, som er nævnt i litra a), b) og d), til deres nominelle værdi.

III. **BEGRUNDELSE FOR AT INDLEDE PROCEDUREN**

(17) De argumenter, der ligger til grund for Kommissionens beslutning om at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, kan sammenfattes som følger.

(18) Den støtte, som RIBS har bevilget i henhold til de forskellige førnævnte afgørelser fra CIPE, falder ikke ind under de omstruktureringsplaner for sukkersektoren, der blev godkendt Kommissionen i 1984 og 1991.

(19) Der er ikke taget højde for denne støtte i de særlige interventionsplaner, sådan som det forlanges i de ovennævnte omstruktureringsplaner. De særlige interventionsplaner skulle i øvrigt have været anmeldt til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, for da Kommissionen gav sin principielle godkendelse af omstruktureringsplanerne, forbeholdt den sig udtrykkeligt retten til at udtale sig om foreneligheden af de heri planlagte foranstaltninger.

(20) Italiens argument, der går ud på, at det er muligt bagefter at påvise eksistensen af en årsagssammenhæng mellem den støtte, som RIBS har bevilget, og de investeringer, som de støttemodtagende virksomheder har foretaget, er uacceptabelt. Kommissionen har ikke kunnet konstatere nogen årsagssammenhæng mellem støtten og de foretagne investeringer.

([3]) Er udelukkende muligt, såfremt skyldneren er i stand til at indfri alle de privilegerede fordringer samt 40 % af de simple fordringer.

(21) Det kan derfor ikke accepteres, at støtten er blevet bevilget i medfør af artikel 46 i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [4], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/98 [5] i henhold til hvilken (ligesom den tilsvarende bestemmelse i Rådets forordning (EØF) nr. 1254/89 [6], som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 260/96 [7], gældende for produktionsårene 1989/90 og 1990/91) omstruktureringsstøtten til sukkerroe- og sukkersektoren i Italien skal opfylde følgende betingelser:

— den skal være begrundet med særlige behov i forbindelse med de igangværende omstruktureringsplaner for sukkersektoren i Italien

— den skal være i overensstemmelse med de nævnte omstruktureringsplaner.

(22) Ud over den retlige ramme i artikel 46 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan den pågældende støtte hverken betragtes som investeringsstøtte eller som støtte til kriseramte virksomheder, når man tager den situation i betragtning, som støttemodtagerne befandt sig i ved tildelingen af de forskellige former for støtte.

(23) I lyset af bestemmelserne om investeringsstøtte i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter falder denne støtte ind under forbuddet mod at bevilge investeringsstøtte inden for sukkersektoren.

(24) Hvad angår reglerne for støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, lod det efter Kommissionens mening ikke til, at man overholdt kriterierne for landbrugssektoren, da proceduren blev indledt, eller de kriterier, der er foreskrevet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder [8]. Disse rammebestemmelser blev ændret i 1997 for at tage højde for de særlige kriterier, der gælder for landbrugssektoren [9].

IV. **DE INTERESSEREDE PARTERS BEMÆRKNINGER**

(25) Ved skrivelse af 17. april 1997 fremsendte et privat selskab sine bemærkninger til Kommissionen i forbindelse med den procedure, der er blevet indledt i henhold til artikel 88, stk. 2. Der er tale om en virksomhed, som fremstiller og markedsfører sukker fra sukkerroer, og som således er en direkte konkurrent til Sadam-koncernen.

(26) Denne virksomhed er enig i Kommissionens analyse, både i den faktuelle og i den juridiske analyse, hvilket vil sige, at alle de af Kommissionen undersøgte interventioner til fordel for sukkerfabrikkerne i Celano og Castiglion Fiorentino, som på nuværende tidspunkt ejes af Sadam, konkret er kommet til udtryk i en støtte, der i den sidste ende er kommet Sadam til gode. Sadam er blevet ejer af to fabrikker, nemlig den i Celano, der tilhørte Nusam, og den i Castiglion Fiorentino, som var Castiglioneses ejendom, på nogle fordelagtige betingelser, der ikke kan accepteres i en markedsøkonomi.

(27) Det forholder sig dog således, at:

— dette selskab ikke er enigt i Kommissionens konklusion, hvad angår CIPE's afgørelse af 6. august 1987, der gav RIBS tilladelse til at sætte den lavtforrentede finansiering til fordel for sukkerfabrikken i Celano op til 35 000 mio. ITL. Selskabet er af den opfattelse, at den manglende gennemførelse af CIPE's afgørelse, og som følge heraf den manglende tildeling af de beløb, som var genstand for denne afgørelse, ikke er tilstrækkeligt til at udelukke, at den pågældende foranstaltning havde karakter af støtte, eftersom alene bekendtgørelsen af disse midlers disponibilitet ville have gjort det muligt for Nusam at opnå en finansiering fra bankvæsenet, som det ellers ikke kunne have opnået

— efter selskabets mening har Kommissionen ikke taget højde for de konkurrenceforvridende virkninger af de planlagte, men ikke gennemførte foranstaltninger i CIPE's afgørelse af 12. april 1988. Alene udsigten til disse foranstaltninger ville have gjort det muligt for Nusam at opnå yderligere finansiering fra bankerne.

(28) Det pågældende selskabs argumentation lader til at bygge på den betragtning, at bekendtgørelsen af, at der stod nye midler til rådighed for den støttemodtagende virksomhed, ville have haft den samme virkning som bevillingen af en statsgaranti.

(29) Ingen af de oplysninger, som foreligger, gør det dog muligt at konkludere, at den pågældende virksomhed ikke skulle kunne have opnået lån fra bankvæsenet, såfremt ovennævnte bekendtgørelse ikke havde fundet sted, eller at de lån, som virksomheden har opnået, er blevet ydet til en lavere rente end den, som finansieringsinstitutterne normalt anvender ved tilsvarende lån til andre virksomheder.

V. **ITALIENS BEMÆRKNINGER**

(30) Ved skrivelse af 3. april 1997 fremsatte Italien nogle indledende bemærkninger. Den 8. juni 1998 fremsendte Italien udførlige bemærkninger til den procedure, som Kommissionen har indledt. Disse bemærkninger vil blive sammenfattet i det følgende.

[4] EFT L 177 af 1.7.1981, s. 4.
[5] EFT L 159 af 3.6.1998, s. 38.
[6] EFT L 126 af 9.5.1989, s. 1.
[7] EFT L 34 af 13.2.1996, s. 16.
[8] EFT C 368 af 23.12.1994.
[9] EFT C 283 af 19.9.1997, s. 2.

(31) Efter Italiens mening hører den i del II beskrevne støtte, der blev bevilget i henhold til CIPE's afgørelser, med til den nationale omstruktureringsplan for sukkersektoren, som Kommissionen godkendte ved sin beslutning af 15. maj 1984 (PN 84/90), og som herefter er blevet forlænget og videreført i perioden fra 1991/92 til 1995/96 (Kommissionen godkendte forlængelsen og videreførelsen af plan PN 91/96 ved sin beslutning af 20. juni 1990). Ovennævnte støtte skulle navnlig udgøre den logiske fortsættelse af de foranstaltninger, der var planlagt i de to særlige interventionsplaner, som Kommissionen havde godkendt ved sin beslutning af 13. december 1984 for sukkerfabrikken i Castiglion Fiorentino og sin beslutning af 5. august 1985 for sukkerfabrikken i Celano. De to særlige interventionsplaner var blevet godkendt af Kommissionen i betragtning af deres overensstemmelse med den anmeldte og godkendte omstruktureringsplan for sukkersektoren.

(32) Italien mener, at de sektorplaner, som Kommissionen har godkendt, udgør et referencegrundlag for lovligheden af de foranstaltninger, der blev godkendt ved de nævnte afgørelser fra CIPE, i overensstemmelse med retspraksis fra De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 5. oktober 1994, sag C 47/91 — Italien/Kommissionen (»Italgrani«) ([10]).

(33) Ifølge denne retspraksis kan »Kommissionen, når den får forelagt en individuel støtteforanstaltning, som hævdes at være truffet i medfør af en tidligere godkendt støtteordning, ikke uden videre (...) bedømme støtteforanstaltningen umiddelbart i henhold til traktaten«. Den skal først og fremmest begrænse sig til at »kontrollere, om støtten falder ind under den generelle ordning og opfylder de betingelser, der er fastsat i beslutningen om at godkende den generelle ordning« ([11]).

(34) I samme dom slår Domstolen desuden fast, at »hvis Kommissionen efter en undersøgelse, der er afgrænset på denne måde, konstaterer, at den individuelle støtte er i overensstemmelse med beslutningen om at godkende støtteordningen en, skal støtten således behandles som en godkendt støtte, dvs. som en eksisterende støtte« ([12]).

(35) Italien er af den opfattelse, at den kendsgerning, at Kommissionen har gjort godkendelsen af de to sektorplaner betinget af en forudgående anmeldelse af de individuelle interventionsplaner, udelukkende er et proceduremæssigt aspekt. Konstateringen af den manglende overholdelse af pligten til at foretage en forudgående anmeldelse skulle således ikke have nogen indflydelse på vurderingen af støttens forenelighed i forhold til sektorplanerne. Denne manglende overholdelse skulle navnlig ikke på nogen måde forhindre, at den pågældende støtte kan betragtes som godkendt støtte og dermed eksisterende støtte i henhold til traktatens artikel 88, stk. 1. Efter Italiens mening er stk. 3 i samme artikel således ikke gældende for støtten.

(36) Den støtte, som Kommissionen bestrider lovligheden af, bør efter Italiens mening betegnes som omstruktureringsforanstaltninger, da den har genskabt de støttemodtagende virksomheders rentabilitet på lang og mellemlang sigt under overholdelse af det forbud mod at overskride produktionskvoterne, som følger af beslutningerne om godkendelse af sektorplanerne. Ifølge de italienske myndigheder har man ligeledes overholdt princippet om et rimeligt forhold mellem den tildelte støtte og omstruktureringens omkostninger og fordele. Samme myndigheder har fremsendt nogle oplysninger, der skal bevise, at de to fabrikker rent faktisk har opnået økonomisk og finansiel effektivitet.

(37) Italien gør i øvrigt opmærksom på, at man har overholdt forholdet mellem den bevilgede støtte og de investeringer, der blev foretaget i de to sukkerfabrikker i samme periode.

(38) Navnlig i sukkerfabrikken i Celano, hvor man i planen tog højde for investeringer for 93 800 mio. ITL (heraf 62 800 mio. ITL i den særlige plan for 1985 ([13]), som var blevet godkendt af Kommissionen), skulle der rent faktisk være blevet foretaget investeringer for 105 900 mio. ITL, med interventioner fra RIBS til et samlet beløb af 84 000 mio. ITL (heraf 50 000 mio. ITL i den særlige plan for 1985). Denne støttes subventionsækvivalent er på 42,34 % hvis den sammenholdes med de investeringer, der var taget højde for i planen, og på 35,81 %, hvis den sammenholdes med de investeringer, der reelt er blevet foretaget.

(39) I sukkerfabrikken i Castiglion Fiorentino, hvor man i planen tog højde for investeringer for 109 500 mio. ITL (heraf 62 000 mio. ITL ([14]) i den særlige plan for 1984, som var blevet godkendt af Kommissionen), skulle der rent faktisk være blevet foretaget investeringer for 126 500 mio. ITL, med interventioner fra RIBS til et samlet beløb af 66 000 mio. ITL (heraf 36 000 mio. ITL i den særlige plan for 1984). Denne støttes subventionsækvivalent er på 44,51 %, hvis den sammenholdes med de investeringer, der var taget højde for i planen, og på 36,06 %, hvis den sammenholdes med de investeringer, der reelt er blevet foretaget.

(40) Ifølge Italien tog de foretagne investeringer ikke blot sigte på en teknisk modernisering af anlæggene, men også på en forbedring af produktionskapaciteten (udtrykt i muligheden for at forarbejde X tons sukkerroer pr. dag). Til støtte for denne påstand har de italienske myndigheder fremsendt nogle oplysninger.

([10]) Saml. 1994, s. I-4635.
([11]) Ibidem, punkt 24 i præmisserne.
([12]) Ibidem, punkt 25 i præmisserne.

([13]) Disse tal henviser til interventionerne i de to sukkerfabrikker, som på daværende tidspunkt tilhørte Nusam (Celano og Strongoli).
([14]) Se fodnote 13.

(41) Italien er således af den opfattelse, at omstruktureringen af de to sukkerfabrikker hverken har medført nogen ændringer i de konkurrenceforhold, der eksisterede før gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger, eller nogen forøgelse af kvoterne for sukkerproduktionen i Italien. Støtten var nemlig ikke til gavn for én bestemt virksomhed, men var beregnet på omstruktureringen af de to sukkerfabrikker, uafhængigt af disses ejer, i forbindelse med gennemførelsen af de målsætninger, som var fastlagt i sektorplanerne.

(42) I PN 84/90 blev der navnlig taget højde for følgende:

a) RIBS' interventioner skulle udgøre det særlige instrument i omstruktureringen inden for sukkersektoren

b) RIBS skulle handle efter de særlige interventionsplaner, som blev tilrettelagt for hver enkelt af de virksomheder, der skulle omstruktureres

c) RIBS skulle anvende de instrumenter, der foreskrives i lov nr. 700/83, det vil sige erhvervelse af kapitalandele, ansvarlig lånekapital og lavtforrentede lån

d) i RIBS' interventioner skulle man benytte sig af sukkerroedyrkernes aktieposter i forarbejdningsselskaberne for at opnå et mere ligevægtigt forhold mellem landbruget og industrien

e) en af planens grundlæggende målsætninger skulle være effektivitet samt fastlæggelsen af nogle økonomiske driftskriterier, både for landbruget og for industrien

f) i Mellemitalien skulle produktionen samles i sukkerfabrikken i Castiglion Fiorentino, og fabrikken i Cecina skulle lukkes

g) i Syditalien var sukkerfabrikken i Celano en af de fabrikker, hvis produktion skulle fortsætte, mens fabrikkerne i Capua og Avezzano skulle lukkes

h) man kunne benytte sig af RIBS' interventioner til at ændre situationen for besiddelsen af fabrikkerne med henblik på en større effektivitet inden for hele sektoren.

(43) Ved videreførelsen af PN 84/90 (PN 91/96) noterede man sig, at RIBS' interventioner til gennemførelse af sektorplanen fra 1984 havde omfattet erhvervelser af kapitalandele til et samlet beløb af 84 000 mio. ITL samt finansieringer til et samlet beløb af 327 000 mio. ITL. Man konstaterede desuden, at det var nødvendigt at begrænse interventionerne til de eksisterende fabrikker, man bekræftede kravet om at fortsætte med at skabe et industrielt forarbejdningscentrum i Mellemitalien, og man planlagde at anvende nye midler til RIBS' interventioner på baggrund af de særlige interventionsplaner.

(44) Efter Italiens mening viser de særlige interventionsplaner for investeringerne i Celano og Castiglion Fiorentino, som er blevet godkendt af CIPE, tydeligt, at målet med de offentlige interventioner var den landbrugsmæssige og industrielle omstrukturering af sukkerroe- og sukkersektoren, der tages højde for i de nationale sektorplaner og i artikel 46, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

(45) Italien mener navnlig, at målsætningen om industriel omstrukturering bl.a. er blevet nået ved, at man har samlet forarbejdningsvirksomheden i de to pågældende sukkerfabrikker og lukket de tre andre fabrikker i Cecina, Avezzano og Latina, og at den tekniske, økonomiske og finansielle centralisering af forarbejdningsvirksomheden i én enkelt fabrik har medført nogle fordele i form af stordriftsfordele. Desuden har man bevaret arbejdspladserne uden være nødt til at benytte sig af de statsbetalte sociale udligningsordninger. Målsætningen om at inddrage sukkerroedyrkeme i administrationen af industrivirksomheden er blevet nået ved at lade sukkerroedyrkernes nationale finansieringsselskab, Finbieticola, få del i kapitalen i det selskab, der ejer fabrikken i Castiglion Fiorentino. De virksomheder, der har nydt godt af RIBS' interventioner, har igen fået en varig rentabilitet og har været i stand til at opfylde betingelserne for tilbagebetalingen af lånene og af RIBS' kapitalandele. Målsætningen om at bevare landbrugsforsyningsområderne (og således indkomsten for de erhvervsdrivende inden for sukkerroesektoren) er blevet nået uden at øge produktionskapaciteten i de ovennævnte områder. Disse områder ville ifølge de italienske myndigheder være blevet spredt uden de gennemførte interventioner, eftersom de andre forarbejdningsanlæg ligger over 250 km derfra i forhold til dem i Celano og Castiglion Fiorentino, og eftersom godtgørelsen for transportudgifter til sukkerroer kun dækker en afstand på 50 km i henhold til de EF-bestemmelser, der fastlægger interventionsprisen for sukker.

(46) Ud fra en mere generel betragtning understreger Italien, at Kommissionen er positivt indstillet over for privatiseringer af offentlige virksomheder, og ifølge de italienske myndigheder har de gennemførte interventioner givet anledning til en sand privatisering, både hvad angår sukkerfabrikken i Celano (der tilhørte selskabet Nusam, som offentlige regionale institutioner havde andele i), og hvad angår sukkerfabrikken i Castiglion Fiorentino (der tilhørte selskabet Castiglionese, som var kontrolleret af Federconsorzi).

(47) De italienske myndigheder hævder, at der ikke er ydet nogen støtte til købet af de to sukkerfabrikker.

(48) Begge afhændelser er nemlig sket i forbindelse med afviklingsprocedurerne og under den kompetente konkursdomstols kontrol. Enhver anden interesseret erhvervsdrivende kunne have svaret på udbuddene til salg på de samme betingelser, og RIBS' interventioner til fordel for køberne blev gennemført efter afhændelsen.

Overholdelse af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til kriseramte virksomheder

(49) Med hensyn til overholdelsen af de betingelser, der er fastlagt i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, har Italien fremsat følgende bemærkninger.

— *Genskabelse af rentabiliteten*: Den støtte, som RIBS har bevilget, hører med til en særlig teknisk og finansiel omstruktureringsplan, der tager sigte på at genskabe virksomhedens rentabilitet på lang sigt. I det foreliggende tilfælde er denne målsætning blevet nået, da de virksomheder, som har nydt godt af interventionerne, igen har opnået en industriel, økonomisk og finansiel effektivitet.

— *Omstruktureringsstøtten har ingen konkurrenceforvridende virkninger*: Denne betingelse er overholdt, da den produktionskapacitet, som RIBS' interventioner medfører, ikke overskrider den nationale kvote, som Italien har fået tildelt, eller kvoten for de sukkerroeproducerende områder, der er genstand for planerne. Eftersom omstruktureringen af de to sukkerfabrikker skete samtidig med lukningen af andre fabrikker i nærheden, har støtten fra RIBS desuden ikke haft nogen indflydelse på sukkerroeproduktionen i de pågældende områder.

— Den støtte fra RIBS, der gik forud for de særlige interventionsplaner for 1990 og for 1992, skal betragtes som *redningsstøtte*, sådan som denne defineres i Fællesskabets rammebestemmelser herfor. Det drejer sig nemlig om midlertidige foranstaltninger, som tager sigte på at yde støtte til de støttemodtagende virksomheder, mens de venter på omstruktureringen.

Interventioner med henblik på omstruktureringen af sukkerfabrikken i Celano

(50) Efter Italiens mening bør alle RIBS' interventioner til gavn for sukkerfabrikken i Celano vurderes på baggrund af følgende betragtninger.

(51) I regnskabsåret 1988 gjorde den finansielle situation hos Nusam, der var ejer af de to sukkerfabrikker i Celano og Strongoli, det umuligt at nå de målsætninger, som var blevet fastlagt ved vedtagelsen af den særlige plan for 1984, der blev godkendt af Kommissionen i 1985. Regnskabsåret 1988 afsluttedes nemlig med et samlet underskud på næsten 16 000 mio. ITL, hvoraf de 6 000 var driftsunderskud for fabrikken i Strongoli.

(52) Det fremgik af en finansiel analyse, at det var muligt at lade sukkerfabrikken i Celano fortsætte (dens driftsregnskab for samme år viste et overskud på cirka 2 800 mio. ITL), medens det tydeligvis var umuligt at opretholde fabrikken i Strongoli. Man konstaterede desuden, at de finansielle udgifter i forbindelse med virksomhedens kortfristede gæld havde en alt for stor indvirkning.

(53) Virksomhedens situation, som blev beskrevet i en rapport, der blev forelagt for Landbrugsministeriet efter godkendelsen af budgettet for 1988, viste tydeligt, at det var nødvendigt med en kortfristet finansiering på 39 000 mio. ITL (foruden gælden til RIBS for indfrielsen af det lån på 35 000 mio. ITL, der var blevet bevilget til gennemførelsen af den særlige interventionsplan for 1984).

(54) I betragtning af situationen vedtog Landbrugsministeriet en principiel beslutning om at adskille de to sukkerfabrikkers kapital, så man undgik, at Nusams sandsynlige konkurs indebar en lukning af fabrikken i Celano, og så administrationen af fabrikken blev overladt til selskabet Sadam, der lejede denne.

(55) Med henblik på gennemførelsen af disse bestemmelser gav CIPE ved de to afgørelser af 12. september 1989 og 2. februar 1990 (se punkt 15.2 og 15.3) RIBS tilladelse til dels at give Sadam en sikkerhedsstillelse på 2 000 mio. ITL som sikkerhed for Nusams skattemæssige forpligtelser og dels at stille sikkerhed for Nusams gæld til Sadam for de investeringer, som Sadam havde foretaget i lejeperioden (11 000 mio. ITL).

(56) For at gøre det muligt at udleje sukkerfabrikken i Strongoli, hvilket ikke ville være muligt i tilfælde af selskabets konkurserklæring, blev det på Nusams generalforsamling den 2. marts 1990 vedtaget, at underskuddet for regnskabsåret 1988/89 (der var på 31 037 mio. ITL) bl.a. skulle dækkes ved at bringe aktiekapitalen (26 000 mio. ITL) ned på nul og ved at konvertere en del af lånet fra RIBS (1 542 mio. ITL). På generalforsamlingen blev det samtidig besluttet at genskabe Nusams aktiekapital ved at konvertere endnu en del af lånet fra RIBS (954 mio. ITL) og benytte sig af indskud fra andre aktionærer (1 530 mio. ITL)) (se punkt 15.4).

(57) Den 18. oktober 1990 indgav Nusam en ansøgning til domstolen i Rom om at kunne benytte proceduren vedrørende »concordato preventivo« indbefattende en afhændelse. Sadams tilbud om at købe sukkerfabrikken i Celano, som havde været lejet ud til Sadam, var vedlagt ansøgningen.

(58) Købstilbuddet gik ud på følgende:

a) en købspris på 26 000 mio. ITL, hvoraf de 15 000 mio. ITL var køberens overtagelse af en del af Nusams restgæld til RIBS [15], og hvoraf de 11 000 mio. ITL udgjordes af et afkald på fordringen på Nusam, til et beløb svarende til de udgifter, som Sadam havde afholdt til de investeringer, der var blevet foretaget i den periode, hvor Sadam lejede fabrikken

[15] Resten af denne fordring (17 504 mio. ITL) gik tabt som følge af Nusams konkurserklæring.

b) tilbagegivelse til RIBS af de sikkerhedsstillelser, der var blevet givet til Sadam

c) den nye ejers genansættelse af personalet på sukkerfabrikken i Celano.

(59) Ved dom af 18. juli 1991 stadfæstede konkursdomstolen »concordato preventivo« og godkendte indgåelsen af kontrakten for salget af fabrikken, der tilhørte Nusam, til Sadam Abruzzo SpA, i Sadam-koncernen.

(60) Ifølge Italien fandt hele salgsproceduren sted under domstolens kontrol. Domstolen kunne også godt have taget andre købstilbud fra eventuelle interesserede parter i betragtning.

(61) Nusam lukkede sukkerfabrikken i Strongoli ved udgangen af produktionsåret 1992.

(62) Det er i denne sammenhæng, at man skal vurdere den støtte, der er omhandlet i CIPE's afgørelse af 26. juli 1990 (jf. punkt 15.5 og 15.6), da der er tale om foranstaltninger med det formål at undgå Nusams konkurs og som følge heraf en spredning af aktiviteterne i Celano (goodwill, produktionskvoter, forsyningsområde, ansatte). Ifølge Italien har ovennævnte afgørelse fra CIPE og den pågældende særlige interventionsplan nemlig sikret, at sektorplanens målsætninger er blevet nået, det vil sige en centralisering af forarbejdningsvirksomheden, bevarelsen af sukkerroeområderne samt fuldførelsen af den tekniske omstrukturering af fabrikkerne.

(63) Kommissionen er af den opfattelse, at den pris, som Sadam betalte for sukkerfabrikken, er lavere end ejendommens reelle værdi. Italien mener derimod, at den beregnede værdi på 31 800 mio. ITL faktisk er resultatet af en »formuevurdering« af ejendommen, hvor der ikke er taget højde for Nusams badwill ved kontraktens indgåelse.

(64) Den nye særlige plan, der blev fastlagt ved ovennævnte afgørelse, forpligtede desuden køberen Sadam til at foretage investeringer for mere end 20 mia. ITL.

(65) I betragtning af ovenstående bør foranstaltningerne til gennemførelse af CIPE's afgørelse af 26. juli 1990 anses for at være en omstruktureringsplan, der tager sigte på at modernisere fabrikken, nedskære produktionsomkostningerne og genskabe rentabiliteten på langt og mellemlangt sigt.

(66) Omstruktureringen af sukkerfabrikken i Celano bestod i en modernisering af alle produktionsfaserne. De foretagne investeringer har haft følgende resultater:

a) Forarbejdningskapaciteten er steget fra 3 700 til 7 500 tons sukkerroer pr. dag, hvilket sikrer anvendelsen af hele sukkerroeproduktionen i det pågældende område efter lukningen af fabrikkerne i Avezzano og Latina

b) krystalliseringskapaciteten er steget fra 480 til 800 tons sukkerroer pr. dag, hvilket har gjort det muligt at reducere lageromkostningerne for det flydende produkt

c) energiforbruget er faldet fra 402 til 320 kg brændselsolie pr. tons sukker

d) der er blevet indkøbt et tørringsanlæg til sukkerroepulp.

(67) Med hensyn til den støtte, der er omhandlet i CIPE's afgørelser af 12. april 1988 og af 28. juni 1990 (se punkt 15.1 og 15.4), det vil sige RIBS' deltagelse i kapitaltilførslen til Nusam to gange, først med 5 000 mio. ITL i 1988 og herefter med 25 000 mio. ITL i 1990, mener Italien, at støtten er berettiget, da interventionsplanen for 1985 til fordel for fabrikken i Celano (som er godkendt af Kommissionen) blev ændret i 1987 for at øge de planlagte investeringer (der blev foretaget yderligere investeringer for 13 000 mio. ITL). Denne støtte havde i øvrigt også til formål at beskytte RIBS' interesser som aktionær i Nusam og ikke at gå ud over gennemførelsen af de nye retningslinjer i den reviderede sektorplan (navnlig oprettelsen af et sukkercentrum i Mellemitalien).

(68) Den i punkt 15.2 og 15.3 omhandlede støtte (CIPE's afgørelser af 12. september 1989 og af 2. februar 1990) tog form af sikkerhedsstillelser fra RIBS til Sadam, der lejede sukkerfabrikken, til dækning for Nusams skattemæssige forpligtelser i forbindelse med dette selskabs aktiviteter i den periode, der gik forud for fabrikkens udlejning, og til dækning for Nusams gæld til Sadam som følge af de investeringer, Sadam havde foretaget i lejeperioden (sikkerhedsstillelserne beløb sig til henholdsvis 2 000 mio. ITL og 11 000 mio. ITL). Italien understreger i den forbindelse, at sikkerhedsstillelserne fra RIBS ikke indebar nogen reelle bevillinger af finansielle midler, eftersom der aldrig blev gjort brug af dem, og at de i øvrigt ikke var blevet bevilget med henblik på optagelsen af lån, men til dækning for kontraktmæssige forpligtelser. De to sikkerhedsstillelser blev »tilbagegivet« (sic) til RIBS af Sadam ved købet af sukkerfabrikken i Celano.

Interventioner med henblik på omstruktureringen af sukkerfabrikken i Castiglion Fiorentino

(69) Efter Italiens mening er den støtte i form af sikkerhedsstillelse, der er nævnt i CIPE's afgørelse af 2. august 1991 (se punkt 16.1), berettiget på grund af krisen i Federconsorzi, som er den kontrollerende aktionær i selskabet Castiglionese, med det heraf følgende bortfald af banklånene til fordel for de kontrollerede selskaber. Ved begyndelsen af produktionsåret 1991/92 måtte Castiglionese navnlig anmode om at blive sat under kontrolleret forvaltning, uden dog af den grund at kunne sikre de indskydende sukkerroedyrkere betaling for sukkerroerne.

(70) Den sikkerhedsstillelse på 41 000 mio. ITL, som RIBS bevilgede Castiglionese, tjente således som sikkerhed for de eventuelle lån, bankerne havde givet Castiglionese til betalingen af sukkerroedyrkerne. Sikkerhedsstillelsen blev i øvrigt ikke anvendt til at sikre nogle reelle kreditlinjer hos bankerne, men fungerede faktisk som en »ekstern« sikkerhed over for sukkerroedyrkerne, eftersom bankerne havde givet Castiglionese nogle forskud alene mod pant i det sukker, der ville blive fremstillet senere.

(71) Efter Italiens mening skal også de af RIBS' interventioner, der er omhandlet i CIPE's afgørelse af 16. april 1992 (se punkt 16.2), betragtes som interventioner til gennemførelse af PN 1984/1990 og PN 1991/1996. De havde til formål at sikre fortsættelsen af forarbejdningsvirksomheden i den eneste sukkerfabrik i Toscanas og Umbrias sukkerroeområde, uden at det gik ud over de interventioner, som RIBS allerede havde gennemført til fordel for fabrikken i Castiglion Fiorentino (bl.a. var indfrielsen af de lavtforrentede lån i fare på grund af krisen i Federconsorzi).

(72) Italien er navnlig uenig i Kommissionens analyse af, at de interventioner, som blev gennemført med udgangspunkt i denne afgørelse, skal betragtes som støtte til Sadam til købet af sukkerfabrikken i Castiglion Fiorentino, og det af følgende grunde.

(73) Salget af aktierne i selskabet Zuccherificio Castiglionese SpA der tilhørte Federconsorzi, fandt sted under kontrol fra konkursdomstolen i Rom inden for rammerne af Federconsorzis »concordato preventivo«. Eftersom salget skete under overholdelse af den salgsbestemmelse, der var blevet godkendt af domstolen, og efter at alle interesserede erhvervsdrivende var blevet opfordret til at deltage, er det efter de italienske myndigheders opfattelse klart, at enhver anden køber kunne have nydt godt af RIBS' interventioner på de samme betingelser som Sadam. Ovennævnte salgsbestemmelse samt udbudsbekendtgørelsen, som Sadam og det eneste andet selskab, der havde vist interesse, var blevet opfordret til at deltage i, er blevet fremsendt til Kommissionen.

(74) De interventioner, der blev godkendt ved CIPE's afgørelse af 16. april 1992, var således ikke møntet på en bestemt modtager, men vedrørte enhver mulig køber i udbudet til salg, som opfyldte de betingelser, der er fastlagt i afgørelsen.

(75) Forlængelsen af RIBS' kapitalinteresser i Castiglionese (ifølge de gældende bestemmelser er denne mulighed betinget af, at sukkerroedyrkerne har aktier i det støttemodtagende selskab) blev bevilget efter, at Sadam havde overdraget 35 % af aktierne i Castiglionese til Finbieticola SpA til disses salgspris. Finbieticola SpA købte desuden 35 % af aktierne, der svarede til den kapitalforhøjelse, som RIBS havde foretaget (rentefri afbetaling over 15 år), og forpligtede sig til 15 år efter overdragelsen af de nævnte aktier at tilbagekøbe yderligere 35 % af de aktier, som RIBS havde købt med sin første erhvervelse af kapitalandele i Castiglionese.

(76) Omstruktureringen af anlæggene i sukkerfabrikken i Castiglion Fiorentino bestod i en modernisering af nogle anlæg og en udskiftning af andre. De foretagne investeringer har haft følgende resultater:

a) forarbejdningskapaciteten er steget fra 3 500 til 8 500 tons sukkerroer pr. dag, hvilket giver mulighed for at anvende hele sukkerroeproduktionen i området efter lukningen af forarbejdningsanlægget i Cecina

b) krystalliseringskapaciteten er steget fra 400 til 850 tons pr. dag, hvilket har gjort det muligt at reducere lageromkostningerne for det flydende produk

c) energiforbruget er faldet fra 368 til 302 kg brændselsolie pr. tons sukker

d) der er sket en omstrukturering og forøgelse af ydeevnen for presnings- og tørringsanlæggene til sukkerroepulp

e) anlæggene er blevet tilpasset til miljøbestemmelserne.

(77) Ifølge Italien har den støtte, som RIBS gennem årene har bevilget Nusam, Castiglionese og Sadam Abruzzo til omstruktureringen en af de to sukkerfabrikker i Celano og Castiglion Fiorentino, gjort det muligt at nå følgende målsætninger:

a) fuldførelse af investeringsplanerne, der ellers ikke kunne have været gennemført, hvilket i høj grad ville have skadet de investeringer, som RIBS allerede havde foretaget i de støttemodtagende selskaber

b) samling af den tekniske, økonomiske, finansielle og handelsmæssige administration i én enkelt virksomhed, hvilket giver mulighed for stordriftsfordele

c) oprettelse af et sukkercentrum i Mellemitalien, som er en målsætning, der tages højde for i den nationale sektorplan, og som har gjort det muligt at centralisere administrationen af de pågældende sukkerroeområder, reducere den gennemsnitlige forsyningsafstand og ændre vilkårene for høsten af råvaren, så de i højere grad tilpasses til producenternes krav

d) landmændenes deltagelse i administrationen af forarbejdningsvirksomheden (gælder kun for sukkerfabrikken i Castiglion Fiorentino)

e) bevarelse af beskæftigelsen

f) genskabelse af virksomhedernes rentabilitet

g) omstrukturering af produktionskapaciteten (der konstateres en samlet nedskæring af forarbejdningskapaciteten for sukkerroer pr. dag i de pågældende forsyningsområder som følge af lukningen af de tre fabrikker i Cecina, Avezzano og Latina).

(78) RIBS' interventioner i de virksomheder, der er nævnt i punkt 76, er således udelukkende beregnet på at finansiere investerings- og moderniseringsplaner (der er ikke tale om nogen form for driftsstøtte) og på at bevare de to sukkerfabrikker i Celano og Castiglion Fiorentino, hvilket er helt i overensstemmelse med den målsætning, der er fastlagt i sektorplanerne, med henblik på at sikre overlevelsen af de sukkerroeområder, som berøres af lukningen af de andre forarbejdningsanlæg.

VI. VURDERING AF STØTTEN

Anvendelse af traktatens artikel 87, stk. 1

(79) Traktatens artikel 87, 88 og 89 er gældende for sektoren for fremstilling og markedsføring af sukker i henhold til artikel 44 i forordning (EØF) nr. 1785/81.

(80) Kommissionen mener, at de forskellige fordele, som RIBS har givet selskaberne Nusam, Sadam Abruzzo og Castiglionese, udgør en statsstøtte, der falder ind under traktatens artikel 87, stk. 1. Denne støtte er blevet finansieret med statslige midler (RIBS' kapital er 100 % offentlig), og den fordrejer konkurrencen ved at begunstige visse virksomheder i forhold til deres konkurrenter. Ifølge de italienske myndigheders oplysninger tog den bevilgede støtte sigte på at samle de pågældende regioners sukkerproduktion i de to ovennævnte fabrikker ved at lukke andre fabrikker i disse regioner. En støtte af denne type risikerer ligeledes at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, da denne støtte fremmer den nationale landbrugsproduktion og letter den pågældende medlemsstats udførsler af produktet eller hindrer indførslen af dette produkt fra de andre medlemsstater.

Økonomiske oplysninger om sukkersektoren i Italien [1]	Mængde (mio. tons)	Værdi (mio. ECU)
Indførsel fra Fællesskabet (sukker)	281,2	209,3
Indførsel fra Fællesskabet (isoglucose)	25,0	11,1
Udførsel til Fællesskabet (sukker)	57,8	44,5
Udførsel til Fællesskabet (isoglucose)	7,4	2,3
Sukkerroer (produktion)		
Italien	13,3	
Fællesskabet (de 15)	120,7	
Produktionens værdi		
Italien		5 613
Fællesskabet (de 15)		713

[1] *Kilde:* Eurostat 1997.

(81) I medfør af artikel 46 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan der i Italien bevilges statsstøtte som undtagelse fra bestemmelserne om statsstøtte til sukkersektoren, såfremt den begrundes med særlige behov i forbindelse med gennemførelsen af de igangværende omstruktureringsplaner for sektoren i landet.

Relevansen af retspraksis fra »Italgrani«-sagen

(82) Kommissionen mener ikke, at det er muligt at tage hensyn til Italiens bemærkninger om de kriterier, der skal anvendes ved vurderingen af støtten. Det fremgår af retspraksis fra »Italgrani«-sagen, som Italien henviser til (og som blev stadfæstet ved dom af Retten i Første Instans den 6. juli 1995 (forenede sager T-447-449/93, AITEC Kommissionen) [16], at den pågældende støtte skal vurderes på baggrund af traktatens konkurrencebestemmelser.

(83) I den nævnte dom i »Italgrani«-sagen var Domstolen af den opfattelse, at når Kommissionen får forelagt en individuel støtteforanstaltning, som hævdes at være truffet i medfør af en tidligere godkendt støtteordning, kan den ikke uden videre bedømme støtteforanstaltningen umiddelbart i henhold til traktaten, men skal, før den indleder nogen form for procedure, kontrollere, om støtten falder ind under den generelle ordning og opfylder de betingelser, der er fastsat i beslutningen om at godkende den generelle ordning (se punkt 32 og 33).

(84) Domstolen anførte dog også, at denne forpligtelse kun er gældende, såfremt Kommissionen ved godkendelsen af den generelle ordning ikke har givet udtryk for forbehold med hensyn til undersøgelsen af de enkelte tilfælde, hvor ordningen anvendes.

(85) I nævnte dom af 6. juli 1995 udtalte Retten i Første Instans [17], til individuelt at anmelde støtte, der er ydet i henhold til den af Kommissionen godkendte ordning, udgør et forbehold i forbindelse med samme slags godkendelse som den, der var tale om i den såkaldte »Italgrani«-sag.

(86) Det står helt klart, at godkendelsen af de nationale omstruktureringsplaner for sukkersektoren i Italien (PN 84/90 og PN 91/96), der udtrykkeligt er betinget af en forudgående anmeldelse af de enkelte tilfælde, hvor ordningen bliver anvendt, ikke gælder som godkendelse af enhver støtte, der ydes i henhold til nævnte planer.

[16] Saml. 1995, s. II-1971.
[17] Ibidem, punkt 129 i præmisserne.

(87) Det fremgår af ovenstående, at selv om Kommissionen er forpligtet til at kontrollere, om støtten er blevet ydet i overensstemmelse med angivelserne i plan PN 84/90 og PN 91/96, kan denne kontrol under ingen omstændigheder fritage Kommissionen for pligten til at undersøge støttens forenelighed med konkurrencebestemmelserne for de forskellige former for støtte, der bliver bevilget.

(88) Foranstaltningernes overensstemmelse med de nationale sektorplaner skal vurderes ud fra en dobbelt betragtning. For det første er det nødvendigt at kontrollere, om den tildelte støtte hører ind under de interventionstyper, der tages højde for i planerne, og for det andet skal man kontrollere, om støttens målsætninger og virkninger svarer til dem, der er beskrevet i planerne. For at kunne fastslå, at støtten er i overensstemmelse med de nationale sektorplaner, skal resultatet af disse to kontroller være positivt i begge tilfælde.

Støttens art

(89) De planlagte interventionstyper, som er udførligt beskrevet i sektorplanerne og i bestemmelserne om RIBS' interventioner inden for sukkersektoren, vedrører erhvervelsen af kapitalandele, ansvarlig lånekapital og lavtforrentede lån. Der er ikke taget højde for støtte, som består i bevillingen af statsgarantier, eller som består i, at man giver afkald på fordringer eller lånegarantier. Der er heller ikke taget højde for RIBS' mulighed for at give tilladelse til, at kapitalen hos de selskaber, der er erhvervet andele i, bringes ned på nul for at dække deres underskud, hvorved RIBS giver afkald på en tilbagebetaling af den investerede kapital, eller at RIBS griber ind i de afviklingsprocedurer, der tager sigte på at muliggøre salget af visse goder på fordelagtige betingelser.

(90) Følgende støtte fra RIBS hører således ikke ind under de interventionstyper, der er taget højde for i de nationale sektorplaner:

1) den i punkt 15.2, 15.3 og 16.1 omtalte støtte: sikkerhedsstillelser til fordel for Sadam Abruzzo, som blev bevilget i den periode, hvor dette selskab lejede fabrikken i Celano, og en sikkerhedsstillelse til fordel for Castiglionese for lånet af de beløb, der var nødvendige for iværksættelsen af sukkerfabrikkens aktiviteter i produktionsåret 1991

2) den i punkt 15.5 omtalte støtte: RIBS' interventioner i forbindelse med Nusams »concordato preventivo« (afkald på lånegarantierne, efterstilling af fordringen, godkendelse af, at Nusams restgæld overgår til Sadam til gengæld for fabrikken i Celano).

(91) Alene af den enkle grund, at støttens art ikke svarer til den, der foreskrives i de nationale bestemmelser herfor, kan denne støtte ikke betragtes som værende i overensstemmelse med de nationale sektorplaner for årene 1984-1990 og 1991-1996. Den skal derfor udelukkende vurderes ud fra de generelle kriterier.

Støtte, der ikke er nævnt i en særlig interventionsplan

(92) Nogle af støtteforanstaltningerne er desuden ikke nævnt i de særlige interventionsplaner, sådan som det forlanges i de nationale sektorplaner. Bevillingen af støtten blev nemlig besluttet efter konstateringen af nogle umiddelbare og tilfældige problemer, og uden at interventionerne var en del af en mere langsigtet planlægning.

(93) Efter at den i traktatens artikel 88, stk. 2, omhandlede procedure blev indledt, har Italien sendt Kommissionen CIPE's to afgørelser af 26. juli 1990 og af 16. april 1992 om godkendelsen af henholdsvis det nye interventionsprojekt til fordel for Nusam, der vedrører fabrikken i Celano, og det nye interventionsprojekt til fordel for Castiglionese, som vedrører fabrikken i Castiglion Fiorentino.

(94) De af RIBS' støtteforanstaltninger, som ikke er omtalt i ovennævnte afgørelser, falder således også uden for den programramme, der er taget højde for i de nationale sektorplaner. Det drejer sig endnu en gang om bevillingen af sikkerhedsstillelser (se punkt 15.2, 15.3 og 16.1) og om erhvervelsen af kapitalandele i Nusam, der fandt sted før godkendelsen af CIPE's afgørelse af 26. juli 1990 (se punkt 15.1 og 15.4).

(95) I lyset af ovenstående mener Kommissionen, at de foranstaltninger, der består i RIBS' bevilling af sikkerhedsstillelse (omtalt i punkt 15.2, 15.3 og 16.1), erhvervelsen af kapitalandele i Nusam (omtalt i punkt 15.1 og 15.4) og RIBS' interventioner i forbindelse med samme selskabs »concordato preventivo« (punkt 15.5), ikke er i overensstemmelse med de nationale sektorplaner.

Redningsstøtte

(96) Efter Italiens mening bør de foranstaltninger, som ikke hører ind under de interventionstyper, der er taget højde for i de nationale sektorplaner, eller som ikke er nævnt i en særlig interventionsplan (sådan som det forlanges i de nationale planer), betragtes som værende redningsstøtte i henhold til Fællesskabets rammebestemmelser herfor.

(97) Dette argument kan ikke godtages. Ifølge Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder skal støtten opfylde følgende krav:

a) Den skal bestå i likvid støtte i form af lånegarantier eller i lån, der skal tilbagebetales, og som er pålagt en rentesats svarende til markedssatsen

b) støttens beløb skal være begrænset til det, der er nødvendigt for at opretholde driften af virksomheden (f.eks. dækning af lønudgifter og af løbende forsyninger)

c) den skal kun udbetales i den periode, der er nødvendig for fastlæggelsen af de påkrævede og gennemførlige genopretningsforanstaltninger (som regel ikke over seks måneder)

d) den skal begrundes med alvorlige sociale vanskeligheder og må ikke have uberettigede negative konsekvenser for den industrielle situation i andre medlemsstater.

(98) De informationer, der er til rådighed, gør det ikke muligt at konstatere, om ovennævnte betingelser er blevet overholdt for nogen af de anfægtede støtteforanstaltninger.

Lånene, kapitalandelene og sikkerhedsstillelserne fra RIBS er ikke i noget tilfælde blevet bevilget mod betaling af en rentesats eller en præmie svarende til markedssatsen. Eftersom kapitalandelene blev købt til deres nominelle værdi efter den aftalte periode, er det en rentesats på 0 %, der er gældende ([18]). F.eks. blev lånet på 11 000 mio. ITL ydet til Sadam Abruzzo for en periode på 15 år (til en sats på 2,025 % i de første fem år og på 8,1 % i de resterende ti år). Det lader ikke til, at der er blevet betalt nogen præmie for sikkerhedsstillelserne.

Støtten er ikke udelukkende blevet anvendt til dækning af lønudgifter eller til de udgifter, der er påkrævet for at kunne drive virksomhederne i den korte periode, som er nødvendig for fastlæggelsen af en omstruktureringsplan. Desuden har alle støtteforanstaltningerne under alle omstændigheder haft en varighed, der oversteg den frist på seks måneder, som er foreskrevet i de i punkt 96 nævnte rammebestemmelser.

Endelig har Italien ikke givet nogen oplysninger, der gør det muligt at konstatere eksistensen af alvorlige sociale vanskeligheder, som nødvendiggjorde støttebevillingen.

Støtte, der hører ind under de nationale sektorplaner

(99) Med hensyn til de andre foranstaltninger, som RIBS har bevilget til omstruktureringen af sukkerfabrikkerne i Celano og Castiglion Fiorentino (se punkt 15.6 og 16.2), er der tale om erhvervelse af kapitalandele og om lavtforrentede lån, hvilket der er taget højde for i sektorplanerne.

(100) Hvad angår støttens overensstemmelse med målsætningerne i de nationale sektorplaner, godtager Kommissionen de argumenter, som Italien fremfører til bevis for, at den pågældende støtte havde det formål og den virkning, at man nåede nogle af de planlagte målsætninger, der er beskrevet generelt i de nationale sektorplaner, navnlig målsætningen om at skabe et centrum for sukkerproduktionen i de mellemitalienske regioner. Andre målsætninger er dog kun blevet delvist nået. F.eks. er målsætningen om landmændenes deltagelse i administrationen af sukkerfabrikkerne kun blevet nået for Castiglioneses vedkommende, men ikke for Sadam Abruzzos vedkommende. Ifølge de nationale planers angivelser skulle der i de særlige interventionsprojekter i fabrikkerne i Mezzogiorno desuden have været taget højde for gennemførelsesbetingelserne for aktiviteter, der omfatter eller træder i stedet for sukkerproduktion. RIBS skulle i dette øjemed have foretaget en forudgående gennemførlighedsundersøgelse og økonomisk-finansiel undersøgelse. Det er dog en kendsgerning, at der ikke i nogen af de særlige interventionsplaner, som Italien har fremsendt, henvises til gennemførelsen af en sådan undersøgelse, til resultaterne heraf eller til vurderinger, som RIBS har foretaget i den forbindelse.

(101) Af de allerede nævnte årsager kan disse foranstaltningers overensstemmelse med de nationale sektorplaner under alle omstændigheder ikke i sig selv være tilstrækkeligt til at konstatere, at støtten er forenelig med fællesmarkedet. Det er i øvrigt derfor, at Kommissionen, da den undersøgte de pågældende nationale planer, kun var i stand til at give en principiel godkendelse af fortsættelsen af de heri planlagte målsætninger (omstrukturering af sukkersektoren), og at Kommissionen havde opfordret Italien til at forelægge de enkelte interventionsprojekter for den med henblik på en forudgående godkendelse i henhold til traktatens artikel 87 og 88.

(102) Med hensyn til alle de støtteforanstaltninger, der er nævnt i nærværende beslutning, har Kommissionen således pligt til at undersøge, om det er muligt at anvende de undtagelsesbestemmelser, der er omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, og om det er muligt at anvende artikel 46 i forordning (EØF) nr. 1785/81, i medfør af hvilken støtten skal være begrundet med særlige behov i forbindelse med de igangværende omstruktureringsplaner for sukkersektoren i Italien.

(103) Italiens argumentation bygger hovedsagelig på to punkter, nemlig at støtten er i overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser, og at den holder sig inden for de grænser, man normalt regner med ved vurderingen af investeringsstøtte til sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter.

(104) Italien hævder, at alle de pågældende støtteforanstaltninger kan anses for at være forenelige med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

(105) Det synes hensigtsmæssigt at foretage en særskilt undersøgelse dels af den støtte, der blev bevilget til Nusam og Sadam Abruzzo med henblik på omstruktureringen af fabrikken i Celano, og dels af den støtte, der blev bevilget til Castiglionese (før og efter dette selskabs indtræden i Sadam-koncernen) med henblik på omstruktureringen af fabrikken i Castiglion Fiorentino.

([18]) Referencesatsen i Italien var på 14,66 % i 1990 og på 14,4 % i 1992.

(106) Vurderingen tager for det første sigte på i begge tilfælde at kontrollere, om der eksisterer en egentlig omstruktureringsplan, og såfremt der eksisterer en sådan plan på at kontrollere, om Fællesskabets rammebestemmelser overholdes.

Støtte til Nusam og Sadam Abruzzo til fabrikken i Celano

Støttemodtageren

(107) Hvad fabrikken i Celano angår, er der først et yderligere problem, nemlig at fastslå, hvem der er modtager af støtten fra RIBS.

(108) Ifølge Italiens argumentation blev de offentlige interventioner gennemført uafhængigt af, hvem der ejede fabrikken, og således til fordel for selve den økonomiske enhed (sukkerfremstillingen i anlæggene i Celano), som først blev administreret af Nusam og herefter af det nye selskab Sadam Abruzzo.

(109) Dette argument kan ikke tages til følge.

(110) Kontinuitetsprincippet passer ikke sammen med den umiddelbare konstatering af, at støtten blev ydet i løbet af den første fase, det vil sige den, der gik forud for CIPE's afgørelse af 26. juli 1990, til Nusam, som var ejer af de to fabrikker i Celano og Strongoli, og den blev herefter, i henhold til ovennævnte afgørelse, ydet til Sadam Abruzzo.

(111) Kommissionen ville kun kunne godtage argumentet om kontinuitet i virksomheden i Celano, såfremt overdragelsen ikke blot vedrørte fabrikken (sådan som det i øvrigt var tilfældet), men også de andre elementer, som en handelsvirksomhed består af, herunder eventuelt de passiver, der var knyttet til dens økonomiske aktiviteter. Det ville med andre ord kun være en egentlig overdragelse, der kunne retfærdiggøre den indfaldsvinkel, som Italien foreslår. Ifølge Italiens oplysninger overtog Sadam dog ikke med den præventive aftale alle Nusams rettigheder og forpligtelser i forbindelse med produktionsvirksomheden i fabrikken i Celano.

(112) Nusam fortsatte i øvrigt sin egen virksomhed i fabrikken i Strongoli, efter at fabrikken i Celano var blevet solgt til Sadam (selskabet blev erklæret konkurs den 29. december 1997).

(113) I modsætning til Italien er Kommissionen således af den opfattelse, at man ved vurderingen af RIBS' støtte til fabrikken i Celano bør skelne mellem støtte til fordel for Nusam og støtte til fordel for Sadam Abruzzo.

(114) Det skal dog stadig efterprøves, om alle disse støtteforanstaltninger kan betragtes som en omstruktureringsplan i henhold til Fællesskabets rammebestemmelser, sådan som Italien hævder.

Støtte til Nusam

(115) Med hensyn til støtten til Nusam, der ikke falder ind under de nationale sektorplaner af de årsager, som er nævnt i punkt 88, 89 og 90 (det drejer sig om den i punkt 15.1 omtalte støtte, erhvervelse af en kapitalandel på 5 000 mio. ITL, og den i punkt 15.4 omtalte støtte, erhvervelse af en kapitalandel på 2 500 mio. ITL), er der uden tvivl tale om støtte til en kriseramt virksomhed. Disse erhvervelser af kapitalandele udgør i virkeligheden kapitalforhøjelser efter nogle kapitalnedsættelser, der havde til formål at dække virksomhedens driftsunderskud. De overholder ikke det markedsøkonomiske investorprincip, da muligheden for at opnå et rimeligt afkast var meget lille, eftersom de tog sigte på at dække driftsunderskuddene. Der er derfor tale om præcise interventioner, som RIBS foretog i Nusams kapital, og som blev besluttet fra gang til gang efter konstateringen af virksomhedens finansielle vanskeligheder og ikke med udgangspunkt i et dokument, der kan betegnes som en omstruktureringsplan.

(116) De foranstaltninger, der er nævnt i punkt 15.5, litra a) og b) (afkald på den priviligerede fordring og efterstilling af den simple fordring) blev formelt truffet til fordel for Nusam. Men eftersom en del af en mere sammensat transaktion mellem de interventioner, som er genstand for CIPE'S afgørelse af 26. juli 1990 (vedrørende Sadam Abruzzos køb af fabrikken i Celano), vil deres følger blive undersøgt i forbindelse med vurderingen af de foranstaltninger, som RIBS har gennemført i medfør af denne afgørelse.

(117) Disse foranstaltninger opfylder ikke de krav, der er nødvendige for at kunne blive betragtet som redningsstøtte i henhold til Fællesskabets rammebestemmelser herfor (punkt 96-98).

(118) Nævnte rammebestemmelser kræver, at omstruktureringsstøtten ydes i medfør af en omstruktureringsplan, der gør det muligt at genskabe virksomhedens økonomiske og finansielle effektivitet på lang sigt, inden for et rimeligt tidsrum og ud fra nogle realistiske teorier om de fremtidige driftsbetingelser. Støtten skal være knyttet til et omstruktureringsprogram, der ska forelægges for Kommissionen, og som skal indeholde alle de nærmere bestemmelser.

(119) Af de oplysninger, der foreligger, fremgår det klart, at støtten til Nusam ikke var en del af noge omstruktureringsplan med det formål at genskabe virksomhedens økonomiske og finansielle effektivitet. Der er tale om støtte, som havde det formål og den virkning at sikre overlevelsen af virksomheden, der befandt sig i meget alvorlige økonomiske vanskeligheder, uden at der blev foretaget en hensigtsmæssig analyse af årsagerne til disse vanskeligheder, så man kunne træffe nogle foranstaltninger til en intern genopretning af Nusam, der kunne fjerne årsagerne.

(120) Den pågældende støtte kan derfor ikke betragtes som omstruktureringsstøtte i henhold til Fællesskabets rammebestemmelser herfor.

(121) Italiens andet argument er, at støtten har gjort det muligt at foretage investeringer i fabrikken i Celano.

(122) Kommissionen har dog ikke fået tilsendt nogen oplysninger, der gør det muligt at konstatere eksistensen af en investeringsplan og af den nødvendige forbindelse mellem støttebevillingen og de investeringer, som Nusam har foretaget. Italien har ikke påvist, at støtten blev bevilget Nusam for at give Nusam mulighed for at foretage investeringer, eller med andre ord, at disse investeringer (som i øvrigt ikke er blevet identificeret) ikke havde kunnet foretages uden den pågældende støtte.

(123) Den støtte, der består i erhvervelsen af kapitalandele på 5 000 mio. ITL og 2 500 mio i Nusam, tager således form af driftsstøtte til fordel for modtagervirksomheden.

(124) I betragtning af ovenstående, og navnlig i betragtning af Nusams økonomiske situation, er værdien af den støtte, der skal tages i betragtning, lig med et tilskud, som ikke skal tilbagebetales, på et beløb svarende til de to ovennævnte og på hinanden følgende erhvervelse af kapitalandele (2 500 mio. ITL og 5 000 mio. ITL), der aldrig er blevet tilbagebetalt RIBS. Desuden må man konstatere, at RIBS' kapitalandele i Nusam gik definitivt tabt som følge af Nusams konkurs den 29. december 1997. Denne støtte må betragtes som driftsstøtte, der er i modstrid med Kommissionens faste praksis for anvendelsen af traktatens artikel 87, 88 og 89 (dom af 8. juni 1995 fra Retten i Første Instans, sag T-459/93, Siemens/Kommissionen ([19]).

(125) I lyset af ovenstående kan der for den pågældende støtte ikke anvendes nogen af undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3.

Støtte til Sadam Abruzzo som lejer af fabrikken i Celano

Sikkerhedsstillelser

(126) Der er tale om to sikkerhedsstillelser, som blev bevilget til Sadam Abruzzo i den periode, hvor selskabet lejede fabrikken i Celano (den i punkt 15.2 og 15.3 omtalte støtte).

(127) Denne støtte falder af de i punkt 95 nævnte årsager ikke ind under de nationale sektorplaner.

([19]) Saml. 1995, s. II-1675.

(128) Som Kommissionen slog fast, da proceduren blev indledt, skal denne støtte vurderes ud fra de kriterier, der gælder for statsgarantier ([20]). Italien har som svar på Kommissionens indsigelse ikke fremsendt nogen oplysninger til bevis for, at disse kriterier er blevet overholdt i det foreliggende tilfælde.

(129) De italienske myndigheders påstand om, at der aldrig er blevet gjort brug af de to sikkerhedsstillelser, holder heller ikke, da den fordel, som statsgarantien udgør, optræder i det øjeblik, hvor sikkerhedsstillelsen bevilges, og ikke udelukkende når der reelt gøres brug af den. I henhold til punkt 38 i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 og af artikel 5 i Kommissionens direktiv 80/273/EØF på offentlige virksomheder i fremstillingssektoren ([21]), og som er artikler, der i tilfælde af garantier skal anvendes for såvel offentlige som private virksomheder, skal sådanne foranstaltningers overensstemmelse således undersøges ved bevillingen af disse. Vurderingen af det støtteelement, som garantierne indeholder, afhænger desuden af modtagervirksomhedernes økonomiske situation.

(130) Da det drejer sig om sikkerhedsstillelser til fordel for en virksomhed, der ikke befandt sig i økonomiske vanskeligheder, svarer deres værdi ikke til deres beløb (2 000 + 11 000 mio. ITL), men derimod til den markedspris, som Sadam skulle have betalt for sikkerhedsstillelser fra finansieringsinstitutioner på tilsvarende risikobetingelser.

(131) Kommissionen bekræfter således den argumentation, der blev fremført, da proceduren blev indledt. Kommissionen mener, at den støtte, som RIBS har ydet Sadam i form af sikkerhedsstillelser, ikke falder ind under nogen af de undtagelsesbestemmelser, der er taget højde for i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, eftersom de tager form af driftsstøtte, som hverken opfylder kravene i Fællesskabets bestemmelser for støtte, der gives i form af sikkerhedsstillelser, eller kriterierne i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til kriseramte virksomheder.

Støtte i forbindelse med fabrikken i Celanos overdragelse fra Nusam til Sadam

(132) I CIPE's afgørelse af 26. juli 1990 var der taget højde for en række interventioner og støtteforanstaltninger med det formål at undgå Nusams konkurs og at muliggøre Nusams salg fabrikken i Celano til Sadam Abruzzo (særlig interventionsplan for 1990).

De gennemførte foranstaltninger bestod i følgende:

a) der blev givet afkald på det pant i fabrikken i Celano, der tjente som sikkerhed for Nusams betaling af restgælden på 17 504 mio. ITL til RIBS

([20]) Skrivelse fra Kommissionen til medlemsstaterne af 5. april 1989 og 12. oktober 1989.

([21]) EFT C 307 af 13.11.1993, s. 3.

b) fordringen, som på denne måde blev til en simpel fordring, blev efterstillet de andre simple fordringer. Som følge af Nusams konkurs den 29. december 1997 gik denne fordring endegyldigt tabt

c) Nusam solgte fabrikken i Celano til Sadam Abruzzo, der påtog sig betalingen af restgælden på 15 000 mio. ITL til RIBS (på de samme tilbagebetalingsbetingelser)

d) der blev bevilget en ny afdragsfri periode på fem år for ovennævnte gæld på 15 000 mio. ITL

e) der blev ydet støtte i form af erhvervelsen af en kapitalandel på 8 000 mio. ITL i Sadam Abruzzo

f) RIBS bevilgede Sadam Abruzzo et lavtforrentet lån på 11 000 mio. ITL.

(133) Disse støtteforanstaltninger hører ind under en særlig interventionsplan i henhold til de nationale sektorplaner. Kommissionen er dog af den opfattelse, at det ikke er alle støtteforanstaltningerne, der er i overensstemmelse med sektorplanerne, da nogle af de foranstaltninger, som RIBS har gennemført i henhold til nævnte afgørelse fra CIPE, som sagt ikke falder ind under den type af instrumenter (erhvervelse af kapitalandele, ansvarlig lånekapital og lavtforrentede lån), der er til rådighed for RIBS, når det gælder om at fremme omstruktureringen af sukkersektoren i Italien.

(134) Den første af RIBS' interventioner, der var genstand for CIPE's afgørelse af 26. juli 1990 (omtalt i punkt 15.5, litra a) og b)) tog sigte på at forhindre Nusams konkurs og på at muliggøre dette selskabs salg af fabrikken i Celano til Sadam Abruzzo, som lejede denne fabrik. For at nå denne målsætning gav RIBS afkald på sin priviligerede fordring på Nusam, der beløb sig til 17 504 mio. ITL, hvilket gav Nusam mulighed for at indgive en ansøgning om at kunne benytte proceduren vedrørende »concordato preventivo«. Det er vigtigt at bemærke, at uden en efterstilling af realkreditlånet fra RIBS ville italiensk lovgivnings betingelser for, at en kriseramt virksomhed kan få adgang til proceduren vedrørende »concordato preventivo«, ikke være opfyldt. For at få tilladelse til at anvende denne procedure skal skyldnerne nemlig være i stand til at indfri alle de privilegerede fordringer (såsom realkreditlånet fra RIBS) samt 40 % af de simple fordringer. Iværksættelsen af en konkursprocedure ville i så fald have forhindret indgåelsen af kontrakten for salget af fabrikken til Sadam, eftersom alle Nusams aktiviteter ville have været blevet sat under domstolens kontrol i forbindelse med en afviklingsprocedure for selskabet, hvilket kunne have ført til fabrikkens lukning (jf. Italiens bemærkninger, punkt 54).

(135) Disse transaktioner kunne eventuelt betragtes som foranstaltninger, der ikke indebærer statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, såfremt de havde haft til formål at muliggøre salget af fabrikken på nogle betingelser, der var forenelige med det markedsøkonomiske investeringsprincip. Det lader i virkeligheden ikke til, at dette var tilfældet. Den eneste fordel, som RIBS har kunnet drage af alle de transaktioner, der var taget højde for i CIPE's afgørelse af 26. juli 1990, er, at Sadam overtog en yderligere gæld (et lavtforrentet lån) på 15 000 mio. ITL fra Nusam. Til indfrielsen af dette lavtforrentede lån blev der dog bevilget en ny afdragsfri periode på fem år. Det skal desuden understreges, at såfremt Nusams aktiver, herunder fabrikken i Celano (som ifølge en vurdering foretaget af nogle uafhængige konsulenter havde en værdi på 31 800 mio. ITL), oversteg realkreditlånets værdi på 17 504 mio. ITL, skulle RIBS have haft en delvis tilbagebetaling af det andet udestående på 15 000 mio. ITL.

(136) Men da der ikke er noget bevis for, at Nusams andre private fordringshavere ville have opført sig på samme måde og givet afkald på deres fordringer, mener Kommissionen ikke, at en sådan adfærd kan anses for at svare til en privat investors adfærd i en markedsøkonomi. CIPE's afgørelse af 26. juli 1990, der tager højde for opgivelsen af RIBS' fordringer og for efterstillingen heraf, ledsages af en beslutning om at sælge fabrikken til Sadam Abruzzo og af andre statsstøtteforanstaltninger til fordel for samme virksomhed. Desuden forholder det sig ikke sådan, at Nusams andre private kreditorer giver afkald på deres fordringer samtidig med, at RIBS giver afkald på sine. I henhold til Kommissionens meddelelse om offentlige myndigheders erhvervelse af kapitalinteresser i virksomhederne ([22]) skal de offentlige myndigheders opgivelse af deres fordringer stå i forhold til de private fordringshaveres opgivelse af deres fordringer for at udelukke, at handlingen tager form af statsstøtte.

(137) Denne handling må således betragtes som statsstøtte, da det ikke drejer sig om en adfærd, der er acceptabel for en privat investor på en markedsøkonomis normale betingelser.

(138) Når det er sagt, er det hensigtsmæssigt at finde frem til den egentlige støttemodtager. Formelt var det Nusam, der var støttemodtager. Kommissionen mener dog, at dette selskab ikke har haft nogen økonomisk fordel af støtten. Man skal i den forbindelse huske, at da fordringen blev efterstillet, befandt Nusam sig i en vanskelig økonomisk situation, og at selskabet efterfølgende gik konkurs. Desuden indskrænker efterstillingen af fordringen ikke Nusams samlede gæld. De økonomiske følger af denne handling kommer til udtryk i en ændring af rækkefølgen for dette selskabs fordringshavere. Ved at give afkald på den privilegerede fordring

([22]) Bulletin 9-1984.

giver RIBS afkald på sin fordrings forrang og rykker ned på sidstepladsen, det vil sige efter alle Nusams andre fordringshavere. Handlingen medfører ikke nogen fordel for Nusam, der alligevel er nødt til at betale alle fordringshaverne inden for sine midlers grænser.

(139) Efterstillingen og opgivelsen af denne fordring er en del af en række finansielle transaktioner, der blev besluttet på samme dato, og som udelukkende havde til formål at muliggøre overdragelsen af fabrikken i Celano fra Nusam til Sadam. Uden RIBS' indgriben ville en sådan overdragelse på de normale markedsbetingelser have fundet sted til markedspriserne, så betalingen af Nusams fordringshavere kunne ske på den bedst mulige måde. Af ovenstående grunde mener Kommissionen, at den pris, som Sadam har betalt for overdragelsen af fabrikken i Celano, er lavere end markedsprisen (jf. punkt 141-148). Eftersom det forholder sig således, mener Kommissionen, at det eneste formål med handlingen var at overdrage sukkerfabrikken i Celano fra Nusam til Sadam på fordelagtige betingelser. Dette bekræftes af Italiens bemærkninger (punkt 54, hvor det angives, at Landbrugsministeriet havde truffet beslutning om at undgå, at Nusams sandsynlige konkurs skulle føre til en lukning af fabrikken i Celano, og om at overlade administrationen heraf til Sadam. Ministeriets beslutning blev truffet før CIPE's afgørelse. Kommissionen når derfor frem til den konklusion, at en del af den støtte, der formelt blev bevilget til Nusam, i virkeligheden udgjorde en støtte til Sadam til købet af fabrikken i Celano. Støttens værdi svarer til forskellen mellem denne fabriks markedspris og den pris, som Sadam reelt betalte.

(140) Denne konklusion gør det dog ikke muligt at konstatere, at den eneste økonomiske følge af efterstillingen af realkreditgælden på 17 504 mio. ITL, der således blev til en simpel fordring, var til Sadams fordel. I betragtning af de oplysninger, som Italien har fremsendt, mener Kommissionen, at denne foranstaltning udgør en støtte, der også er til fordel for Nusams andre fordringshavere. Den væsentligste følge af fordringens efterstilling var således en ændring af fordringshavernes rækkefølge i forbindelse med proceduren vedrørende »concordato preventivo«. Eftersom adgangen til denne procedure kun er tilladt for virksomheder, der er i stand til at indfri alle de privilegerede fordringer samt 4 % af de simple fordringer, mener Kommissionen, at efterstillingen af fordringen har gjort det muligt for Nusams kreditorer at inddrive en større del af fordringerne, end de ville have kunnet uden denne handling. Efter at RIBS gav afkald på sin egen fordring på 17 504 mio. ITL, kunne alle fordringshaverne nemlig få mindst 40 % af deres fordringer. Hvis Nusam i stedet var blevet afviklet, havde det ikke været muligt at sikre afviklingen af alle de privilegerede fordringer og 40 % af de simple fordringer.

(141) Med hensyn til den pris, som Sadam betalte for at købe fabrikken, konstaterede Kommissionen ved procedurens iværksættelse, at prisen ikke svarede til den reelle værdi af fabrikken i Celano, sådan som den fremgik af den vurdering, der blev foretaget af en ekspert, som var udpeget af RIBS i samråd med Nusam. Værdien af den ejendom, der skulle overdrages, var nemlig sat til 31 800 mio. ITL.

(142) Italien har hverken bestredet eksistensen af denne vurdering eller det vurderede beløb. Italien hævder i sin argumentation, at det udelukkende drejede sig om en vurdering af rent formuemæssig karakter, hvor der slet ikke var taget højde for den badwill, der eksisterede i Nusams regnskab.

(143) Kommissionen forstår dog ikke — og Italien har heller ikke forklaret — hvordan Nusams badwill kunne få indflydelse på vurderingen af fabrikken i Celano, eftersom Sadam med købet af fabrikken ikke overtog de forpligtelser, der havde at gøre med den gamle ejers økonomiske virksomhed. Italien forklarer med andre ord ikke, hvordan den vurderede pris kunne falde fra 31 800 mio. ITL til det beløb, som Sadam tilbød.

(144) Kun et salg i forbindelse med et offentligt udbud ville have gjort det muligt at få kendskab til den solgte fabriks markedsværdi. I mangel af en sådan salgsprocedure kan Kommissionen kun konkludere, at markedsprisen for fabrikken i Celano er højere end den pris, som Sadam betalte.

(145) I forhold til de 31 800 mio. ITL, som vurderingen lød på, tilbød Sadam følgende som købspris for fabrikken i Celano:

a) at give afkald på sin fordring på Nusam til et beløb svarende til de investeringer, der var blevet foretaget i fabrikken i Celano i lejeperioden (11 000 mio. ITL) og

b) at overtage Nusams gæld til RIBS (et lavtforrentet lån) på 15 000 mio. ITL. Med hensyn til betalingen af denne gæld bevilgede RIBS Sadam en ny afdragsfri periode på fem år.

(146) Tilbuddets nominelle værdi (26 000 mio. ITL) er allerede lavere end den værdi, som blev angivet i ovennævnte vurdering (5 800 mio. ITL).

(147) Man skal desuden tage i betragtning, at:

a) den økonomiske værdi af Sadams afkald på sin fordring på Nusam ikke svarer til selve gældens størrelse. På baggrund af de oplysninger, der foreligger, og da det drejer sig om en simpel fordring, var udsigterne til en tilbagebetaling på det tidspunkt, der da blev givet afkald på fordringen, i værste fald 40 % af gældens størrelse (det vil sige 4 400 mio. ITL)

b) værdien af overtagelsen af det lavtforrentede lån, som RIBS havde givet Nusam, således skal tilpasses i betragtning af de fordelagtige betingelser for indfrielsen af dette lån (lave renter og en afdragsfri periode).

(148) I lyset af ovenstående mener Kommissionen, at salget af fabrikken i Celano til Sadam Abruzzo ikke fandt sted på markedsbetingelser, og at forskellen mellem den pris, der blev fastlagt i CIPE's afgørelse af 26. juli 1990, og den pris, som vurderingen lød på (31 800 mio. ITL), udgør en statsstøtte til Sadam Abruzzo.

Vurdering af støtten til Sadam Abruzzo

Omstruktureringsstøtte

(149) Det er navnlig hensigtsmæssigt at efterprøve, om denne støtte kan betragtes som støtte til omstrukturering af en kriseramt virksomhed i henhold til Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, sådan som Italien hævder og ikke mindst om Sadam Abruzzo havde ret til at modtage denne form for støtte.

(150) I Fællesskabets relevante rammebestemmelser defineres de virksomheder, der er berettigede til at modtage støtte til redning og omstrukturering, som virksomheder, »der ikke kan klare sig ved hjælp af egne midler eller ved at rejse den fornødne kapital hos aktionærer eller gennem låntagning«.

I rammebestemmelserne står der desuden, at »den finansielle svækkelse af virksomheder, der reddes af staten eller modtager hjælp til omstrukturering, skyldes ofte dårlige hidtidige driftsresultater eller dystre fremtidsudsigter«.

De virksomheder, der kan modtage denne støtte, er beskrevet i rammebestemmelserne ved hjælp af de typiske symptomer (forringelse af rentabiliteten, forøgelse af underskuddene, forøgelse af gældsætningen og af renteudgifterne). Det er symptomer, der naturligvis ikke er betegnende for en nyoprettet virksomhed. Det gælder også for nye virksomheder, der er blevet oprettet for at overtage aktiviteterne fra en kriseramt virksomhed under konkursafviklingen (i det foreliggende tilfælde var Nusam allerede tæt på at gå konkurs i den periode, og selvom konkursen takket være RIBS' støtte kunne udskydes, var det ikke muligt at undgå den). I punkt 2.3 i rammebestemmelserne står der nemlig, at vurderingen af støtten ikke berøres af »ændringer i ejendomsforholdet i den støttede virksomhed«.

(151) I rammebestemmelserne for statsstøtte til regionaludvikling ([23]) står der, at støtte til opkøb af en virksomhed, der er lukket, eller som ville være lukket, såfremt den ikke var blevet købt, kan give den kriseramte virksomhed en fordel, som skal undersøges på baggrund af Fællesskabets rammebestemmelser herfor. I det foreliggende tilfælde mener Kommissionen ikke, at støtten til Nusam opfylder betingelserne i Fællesskabets rammebestemmelser (jf. punkt 116, 117 og 118).

(152) Sadam Abruzzo er retligt og finansielt uafhængig af Nusam. Støtten fra RIBS var således ikke beregnet på at afvikle fortidens gæld eller på at rette op på en situation, der skyldtes en dårlig administration tidligere. I virkeligheden var den således ikke beregnet på omstruktureringen af en kriseramt virksomhed. Desuden har de italienske myndigheder ikke givet nogen oplysninger, der gør det muligt at fastslå, at Sadam Abruzzo er en kriseramt virksomhed.

(153) Man må derfor konstatere, at den pågældende støtte ikke kan vurderes på baggrund af Fællesskabets rammebestemmelser.

(154) Med hensyn til Italiens andet argument, nemlig at støtten har gjort det muligt at foretage investeringer i de pågældende fabrikker, skal denne støtte således vurderes på baggrund af de kriterier, der gælder for investeringsstøtte inden for sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter.

Overensstemmelse med sektorplanen

(155) Det er nødvendigt indledningsvis at anføre, at inden for denne sektor er Kommissionens faste praksis ved vurderingen af den støtte, som staten beslutter sig til at yde, at anvende de vedtagne sektorrestriktioner for undersøgelsen af berettigelsen til samfinansiering fra Fællesskabet i henhold til de forskellige forordninger fra Fællesskabet, der har efterfulgt hinanden på området for en forbedring af betingelserne for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter (Rådets forordning (EØF) nr. 355/77 ([24]), EF nr. 866/90 ([25]) og EF nr. 951/97 ([26])). Denne praksis blev »kodificeret« i forbindelse med vedtagelsen af rammebestemmelserne for statsstøtte til investering inden for sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter ([27]).

(156) Til ovennævnte sektorrestriktioner hører forbuddet mod at bevilge støtte til sukkersektoren.

(157) Kommissionen har dog, i medfør af artikel 46 i forordning (EØF) nr. 1785/81 og i forbindelse med vedtagelsen af de nationale omstruktureringsplaner for sukkersektoren i Italien, givet tilladelse til en undtagelse fra dette forbud, når det gælder støtte, der er forbundet med særlige behov i disse planer (dette var tilfældet med den investeringsstøtte til fabrikkerne i Celano, Strongoli og Castiglion Fiorentino, der var planlagt i de første særlige interventionsplaner til fordel for Nusam og Castiglionese, som blev godkendt af Kommissionen i 1984 og 1985). Kommissionen har vurderet disse undtagelser fra gang til gang efter hver enkelt anmeldelse af de særlige planer.

([23]) EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

([24]) EFT L 51 af 23.2.1977, s. 1.
([25]) EFT L 91 af 6.4.1990, s. 1.
([26]) EFT L 142 af 2.6.1997, s. 22.
([27]) EFT C 29 af 2.2.1996, s. 4.

(158) Af ovenstående grunde mener Kommissionen, at denne støtte ikke er i overensstemmelse med de nationale sektorplaner, da den ikke hører med til de instrumenter, der er planlagt heri til omstruktureringen af sukkersektoren i Italien. Støtten falder derfor ikke ind under den undtagelsesbestemmelse, der tages højde for i artikel 46 i forordning (EØF) nr. 1785/81 med hensyn til støtte, der begrundes med særlige behov i forbindelse med de igangværende omstruktureringsplaner for sukkersektoren i Italien.

(159) Det fremgår af denne analyse, der bygger på de generelle kriterier for statsstøtte, at den pågældende støtte tager form af en støtte til købet af en eksisterende fabrik, og det er en støtte, som ifølge Italien i stedet burde betragtes som investeringsstøtte.

Investeringsstøtte

(160) Den særlige interventionsplan, der blev vedtaget med CIPE's afgørelse af 26. juli 1990, tog højde for en række støtteforanstaltninger til fordel for Sadam Abruzzo til dækning for følgende investeringer:

a) 15 000 mio. ITL anvendt til købet af fabrikken i Celano

b) 11 000 mio. ITL i investeringer foretaget af Sadam Abruzzo i den periode, selskabet lejede denne fabrik (hvilket forklarer eksistensen af Sadam Abruzzos fordring på Nusam til et tilsvarende beløb)

c) 20 000 mio. ITL i nye investeringer (udførligt beskrevet i den særlige interventionsplan).

(161) Kommissionen mener ikke, at alle tre kategorier af udgifter kan betragtes som støtteberettigede investeringer i henhold til fællesskabsbestemmelserne om statsstøtte.

(162) Med hensyn til beløbet på 15 000 mio. ITL (den pris, som Sadam Abruzzo »betalte« for købet af fabrikken i Celano), og med forbehold for ovenstående om arten og vurderingen af støtten til købet af denne fabrik, bekræfter Kommissionen sin holdning til støtte, der ydes for blot at lette overdragelsen af ejendomsretten til et eksisterende gode. Eftersom en sådan handling ikke medfører nogen fordele for sektoren, men udelukkende for den berørte part eller eventuelt de berørte parter, kan den ikke anses for at være beregnet til gennemførelsen af en nyinvestering fællesskabsforstand. Det fremgår af rammebestemmelserne for statsstøtte til regionaludvikling ([28]), hvor Kommissionens faste praksis på området kommer til udtryk i forbindelse med den særlige sektor for regionalstøtte, at man ved nyinvestering forstår en nyinvestering i fast kapital i forbindelse med oprettelsen af en ny fabrik, udvidelsen af en eksisterende fabrik eller iværksættelsen af en aktivitet, der indebærer en grundlæggende ændring af en eksisterende fabriks produkt eller distributionsproces (ved hjælp en af rationalisering, forandring elle modernisering). I det foreliggende tilfælde er disse betingelser ikke til stede.

(163) Det drejer sig i alle tilfælde om udgifter, som allerede var blevet afholdt, da støttetildelingen fandt sted.

Hvad angår de investeringer, som Sadam Abruzzo foretog før tildelingen af den støtte, der er omhandlet i CIPE's afgørelse af 26. juli 1990 (til et beløb på 11 000 mio. ITL), kan disse således ikke godkendes som investeringsstøtte i henhold til det grundlæggende princip om statsstøtte, hvoraf det fremgår, at for at blive anset for at være forenelig med fællesmarkedet skal støtten til en virksomhed være nødvendig for det forfulgte mål. Dette princip udelukker således berettigelsen af en støtte, som på grund af den tilbagevirkende kraft i forhold til den virkning, man havde håbet på (i dette tilfælde gennemførelsen af investeringerne), ikke længere er i stand til at udgøre det nødvendige incitament (Domstolens dom af 17. september 1980 — sag 730/79 — Philip Morris/Kommissionen ([29])).

(164) De investeringsudgifter, der reelt var taget højde for i den særlige interventionsplan for 1990 for fabrikken i Celano, var således udelukkende udgifterne i forbindelse med de planlagte nye investeringer, det vil sige de investeringer, som endnu ikke var blevet foretaget på den dato, hvor den pågældende afgørelse fra CIPE blev vedtaget.

(165) Disse udgifter, der beløber sig til 20 000 mio. ITL, er de eneste, som opfylder de nødvendige krav for at være berettigede til statsstøtte i henhold til artikel 46 i forordning (EØF) nr. 1785/81 og i henhold til Kommissionens beslutninger om godkendelse af de nationale sektorplaner. Der er nemlig tale om udgifter, der er taget højde for i en særlig interventionsplan, og som begrundes med særlige behov i forbindelse med ovennævnte nationale planer (i den særlige interventionsplan anses de nemlig for at være nødvendige for at kunne gennemføre virksomhedens omstrukturering). En eventuel støtte til gennemførelsen af disse udgifter kunne således have været blevet godkendt inden for rammerne af traktatens artikel 87 og 88, idet man tog højde for den undtagelse, der er omhandlet i artikel 46 i forordning (EØF) nr. 1785/81.

([28]) Se fodnote 24.
([29]) Saml. 1980, s. 2671.

(166) Eftersom fabrikken i Celano ligger i en region, der ved bevillingen af støtten hørte under mål nr. 1, skulle det samlede beløb for den støtte, som Sadam kunne modtage til gennemførelsen af de nye investeringer i den særlige interventionsplan, have været begrænset til 75 % af de støtteberettigede udgifter (som er den sats, der gælder for investeringsstøtte inden for sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i mål nr. 1-regionerne). Værdien af den tilsvarende støtte er lig med en bruttosubventionsækvivalent på 15 000 mio. ITL.

(167) Den støtte, som Sadam Abruzzo har modtaget i medfør af CIPE's afgørelse af 26. juli 1990, kan vurderes på følgende måde.

(168.1) Nedsættelse af købsprisen for fabrikken i Celano.

Denne støtte svarer til forskellen mellem den værdi, som fabrikken var vurderet til (31 800 mio. ITL), og den pris, som Sadam reelt betalte. Prisens reelle beløb er lig med beløbet på den reelle værdi af overtagelsen af det lån på 15 000 mio. ITL, der overgik til Sadam (det vil sige lånets nominelle værdi minus den støtte, som bestod i nedsættelsen af den rentesats, der gjaldt for lånet, i forhold til markedets rentesats på dette tidspunkt, og som bestod i bevillingen af en afdragsfri periode), plus opgivelsen af en fordring, der af de førnævnte grunde skal beregnes til 4 400 mio. ITL. Denne støtte er helt uforenelig med fællesmarkedet.

(168.2) RIBS' erhvervelse af en ny kapitalandel på 8 000 mio. ITL i Sadam Abruzzo.

Da det drejer sig om en kapitalandel, der bliver købt til den nominelle værdi, skal værdien af denne kapitalandel beregnes ved, at man betragter dette beløb som et rentefrit lån af samme varighed som selve kapitalandelen med en afdragsfri periode, der har samme varighed som lånet. Den rentesats, der er beregningsgrundlag for denne støttes bruttosubventionsækvivalent er den fællesskabsreferencesats, som var gældende for Italien på datoen for denne handling (14,66 %).

(168.3) Et lavtforrentet lån til et beløb af 11 000 mio. ITL.

Denne støttes bruttosubventionsækvivalent (der tager højde for den nedsatte rentesats og for den bevilgede afdragsfri periode) beregnes ved at anvende den fællesskabsrentesats, der var gældende for Italien på den dato, hvor lånet blev ydet, som referencesats (14,66 %).

(169) Den i punkt 168.2 og 168.3 omtalte støtte er uforenelig med fællesmarkedet, da dens værdi udtrykt i bruttosubventionsækvivalent overstiger det beløb på 15 000 mio. ITL (20 000 mio. ITL × 75 %), som Sadam Abruzzo lovligt kunne have modtaget i investeringsstøtte.

Vurdering af støtten til Nusams andre kreditorer

(170) RIBS' efterstilling og opgivelse af realkreditlånet på 17 504 mio. ITL, der blev til en simpel fordring, udgør ikke blot en statsstøtte til Sadam Abruzzo, men også en støtte til Nusams andre fordringshavere (jf. punkt 139).

(171) I lyset af Fællesskabets rammebestemmelser herfor er der ikke tale om investeringsstøtte eller om støtte til omstruktureringen af kriseramte virksomheder. I mangel af andet retsgrundlag, der måtte foreslås af de italienske myndigheder eller konstateres af Kommissionen, må den pågældende støtte betragtes som driftsstøtte, som er i strid med Kommissionens faste praksis for anvendelsen af traktatens artikel 87, 88 og 89 (se punkt 124). Denne støtte må således anses for at være uforenelig med fællesmarkedet.

Støtte til Castiglionese i forbindelse med fabrikken i Castiglion Fiorentino

Garanti

(172) Oprettelsen af en kreditlinje på 41 000 mio. ITL til fordel for selskabet Castiglionese og til udgifterne i forbindelse med produktionsåret 1991 (jf. den i punkt 16.1 omtalte støtte) blev ledsaget af en statsgaranti.

(173) For denne støtte i form af en garanti gælder de samme argumenter som dem, der er nævnt i punkt 126-131. Der er tale om en driftsstøtte, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelsernes betingelser for støtte i form af garantier eller støtte til kriseramte virksomheder.

Særlig interventionsplan (afgørelse af 16. april 1992)

(174) Også med hensyn til den støtte, der blev ydet til Castiglionese i henhold til den særlige interventionsplan, som blev vedtaget med CIPE's afgørelse af 16. april 1992, gør Italien de to argumenter gældende, at der er overensstemmelse med rammebestemmelserne for støtte til kriseramte virksomheder, da der er tale om omstruktureringsstøtte, og at støtten er forenelig, da der er tale om investeringsstøtte.

Overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til omstrukturering af kriseramte virksomheder

(175) Kommissionen mener ikke, at støtten til Castiglionese er i overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til omstrukturering af kriseramte virksomheder.

1. *Der er ikke tale om en omstruktureringsplan i henhold til Fællesskabets rammebestemmelser*

(176) For at imødegå Castiglioneses vanskeligheder tog den særlige interventionsplan for 1992 højde for bevillingen af en række støtteforanstaltninger, som dels havde til formål at nedsætte de finansielle udgifter i forbindelse med gælden til RIBS (forlængelse af den af RIBS erhvervede kapitalandel i 1984, konvertering til kapital af en del af lånet fra RIBS — 20 000 mio. ITL — ud af et samlet beløb på 24 000 mio. ITL, en spredning af restgælden over 15 år), og som dels forsynede virksomheden med nye midler (en ny erhvervelse af en kapitalandel på 10 000 mio. ITL med begrænset varighed samt et nyt lavtforrentet lån på 20 000 mio. ITL).

(177) I henhold til Fællesskabets rammebestemmelser skal en omstruktureringsplan for kriseramte virksomheder gøre det muligt at genskabe virksomhedens økonomiske og finansielle effektivitet på langt sigt, inden for et rimeligt tidsrum og ud fra nogle realistiske teorier om de fremtidige driftsbetingelser. Den særlige interventionsplan, som blev vedtaget med CIPE's afgørelse af 26. april 1992, kan ikke anses for at være i overensstemmelse med denne definition på en omstruktureringsplan.

(178) Omstruktureringsstøtten skal nemlig være knyttet til et genopretningsprogram for virksomheden, der skal forelægges for Kommissionen med alle de nødvendige detaljer. Desuden skal virksomhedens rentabilitet hovedsagelig genskabes ved hjælp af interne foranstaltninger, der er nævnt i omstruktureringsplanen.

(179) Den særlige interventionsplan for 1992 nøjes i stedet med at opremse Castiglioneses finansielle behov uden at søge efter og analysere årsagerne til de vanskeligheder, der gik tilbage til den tidligere administration af virksomheden. Der henvises udelukkende til eksterne faktorer for virksomheden, såsom de ændringer, som fællesskabslovgivningen har medført inden for sukkersektoren, og GATT-forhandlingernes negative konsekvenser for denne sektor, navnlig når det gælder nedsættelsen af fællesskabsstøtten.

(180) Der tages således ikke højde for nogen intern genopretningsforanstaltning for virksomheden. De eneste forpligtelser, som den særlige interventionsplan for 1992 pålægger støttemodtageren, er nemlig forpligtelsen til at sikre kontinuiteten i sukkerroeforsyningsområdet og til at fuldende omstruktureringen af anlæggene. Disse foranstaltninger kan ikke anses for at være genopretningsforanstaltninger i henhold til fællesskabslovgivningen.

(181) I den plan, som er blevet fremsendt til Kommissionen, efter at proceduren er blevet indledt, henviser man heller ikke til de kommende driftsbetingelser for virksomheden, hvis det da ikke er med så vage antydninger, at det er umuligt at påvise tilstedeværelsen af nogle realistiske teorier om de fremtidige betingelser for rentabiliteten på lang sigt.

(182) Kommissionen mener derfor, at den særlige interventionsplan for 1992 ikke udgør en omstruktureringsplan i henhold til Fællesskabets rammebestemmelser herfor, da den ikke indeholder nogen nøjagtig angivelse, der gør det muligt dels at dokumentere årsagerne til virksomhedens vanskeligheder samt eksistensen af nogle interne genopretningsforanstaltninger, og dels at dokumentere effektiviteten af de foreslåede og anvendte løsninger.

2. *Forebyggelse af uretmæssige konkurrenceforvridninger*

(183) I enhver omstruktureringsplan er det nødvendigt at træffe nogle foranstaltninger for så vidt muligt at dæmpe støttens negative følger for konkurrenterne.

(184) Når der som i det foreliggende tilfælde er en overkapacitet på det marked, hvor støttemodtageren arbejder, skal omstruktureringsplanen — proportionalt med beløbet på den modtagne støtte — bidrage til omstruktureringen af den sektor, der betjener dette marked inden for Fællesskabet, ved hjælp af en uigenkaldelig nedskæring af produktionskapaciteten eller ved at lukke nogle anlæg.

(185) Sukkersektoren har i flere år haft en situation med strukturel overkapacitet. Dette er årsagen til, at der i forbindelse med forordning (EØF) nr. 1785/81 blev indført et system med nationale produktionskvoter, hvor man forbød en hvilken som helst ny investeringsstøtte inden for denne sektor. Dette forbud er et udtryk for den stadige bestræbelse på ikke at tillade en forøgelse af produktionskapaciteten inden for en sektor, der er særlig følsom.

(186) Den særlige interventionsplan for 1992 tager ikke højde for nogen nedskæring af produktionskapaciteten i den støttemodtagende virksomhed.

(187) Fællesskabets rammebestemmelsers regel om, at modtageren af omstruktureringsstøtte skal foretage en uigenkaldelig nedskæring af produktionskapaciteten og en lukning af nogle anlæg, kan lempes, såfremt det påvises, at en nedskæring af kapaciteten kunne medføre en tydelig forværring af markedsstrukturen og f.eks. give anledning til monopol- eller oligopolsituationer i egentlig forstand. Noget sådant er ikke blevet påvist i det foreliggende tilfælde.

(188) Italien hævder i den forbindelse, at man ved godkendelsen af de nationale sektorplaner har overholdt Kommissionens betingelse om, at omstruktureringsstøtten ikke i noget tilfælde må medføre en overskridelse af den nationale sukkerproduktionskvote, som Italien har fået tildelt.

(189) Sidstnævnte betingelse er dog forskellig fra den betingelse, der er nævnt i punkt 3, nr. ii) i Fællesskabets rammebestemmelser, og som tager sigte på at bevare konkurrencens frie spil på et givet marked, der eventuelt er underlagt mængdebegrænsninger, som er fastlagt overordnet for hver enkelt medlemsstat.

(190) Italien hævder desuden, at forøgelsen af produktionskapaciteten i fabrikken i Castiglio Fiorentino (fra 3 700 til 7 500 tons forarbejdede sukkerroer pr. dag) har gjort det muligt at sikre afhentningen og forarbedningen af sukkerroerne fra det forsyningsområde, som fabrikken før delte med en anden sukkerfabrik beliggende i Cecina, efter lukningen af denne fabrik. Betingelserne for denne lukning og den eventuelle sammenhæng mellem lukningen og omstruktureringsplanen for Castiglionese er ikke angivet nærmere.

(191) Man har således ikke påvist eksistensen af nogle faktuelle oplysninger, der giver mulighed for at gøre en undtagelse fra reglen om, at omstruktureringen i sådanne tilfælde skal ledsages af en nedskæring af produktionskapaciteten.

3. *Støttens forholdsmæssighed til omkostningerne og fordelene ved omstruktureringen*

(192) Ifølge dette tredje kriterium skal omstruktureringsstøtten begrænses til det minimum, der er strengt nødvendigt for at muliggøre omstruktureringen. Dette kriterium er overholdt, når forskellige betingelser er til stede. Dels skal støttemodtageren give et betydeligt bidrag til omstruktureringsprogrammet, såvel med egne midler som ved hjælp af eksterne finansieringskilder, og det skal ske på markedsbetingelserne. Og dels må støtten ikke nedsætte virksomhedens finansielle udgifter uretmæssigt, så støttemodtagerne får mulighed for at råde over en yderligere likviditet, der kunne anvendes til nogle aggressive og markedsforstyrrende initiativer, som ikke har noget som helst at gøre med omstruktureringsprocessen. Desuden må støtten ikke anvendes til at finansiere nye investeringer, der ikke er nødvendige for omstruktureringen.

(193) Med hensyn til den pågældende støtte er disse betingelser ikke overholdt.

(194) Det fremgår nemlig af de oplysninger, der foreligger, at omstruktureringen udelukkende er blevet finansieret med midler fra RIBS. I CIPE's afgørelse af 26. april 1992 og i den særlige interventionsplan, som blev godkendt i medfør af denne afgørelse, er der ikke nogen henvisning til de omstruktureringsudgifter, som støttemodtageren skal afholde. Den eneste forpligtelse, som Zuccherificio Castiglionese skulle opfylde for at kunne nyde godt af en finansiel deltagelse (hvis omfang i øvrigt ikke var angivet), var at fuldende omstruktureringen af anlæggene. I dette tilfælde drejer det sig om støttemodtagerens deltagelse i investeringsudgifterne (størstedelen af disse var ikke nødvendige for at genskabe rentabiliteten inden for et rimeligt tidsrum) og ikke om deltagelsen (der ifølge rammebestemmelserne skal være betydelig) i de samlede udgifter til virksomhedens omstrukturering.

(195) Det må desuden konstateres, at ud fra de oplysninger, der foreligger, har den støtte, som er blevet udbetalt til Castiglionese i henhold til den særlige interventionsplan for 1992, ikke blot gjort det muligt at konvertere en del af selskabets samlede gæld til RIBS til aktiekapital svarende til 32 000 mio. ITL og med pligt til at købe aktierne til deres nominelle værdi — efter ti eller femten år, alt afhængigt af det enkelte tilfælde — samt en spredning af restgælden (4 000 mio. ITL) på nogle fordelagtige betingelser, men den har også gjort det muligt at foretage investeringer til et samlet beløb af 47 500 mio. ITL (der er omtalt i den særlige interventionsplan).

(196) Disse investeringer var dog ikke alle sammen nødvendige for omstruktureringen. På baggrund af det, der var taget højde for i den særlige interventionsplan for 1992, anså man investeringer til et samlet beløb af 10 000 mio. ITL for at være umiddelbart nødvendige for fortsættelsen af aktiviteterne i fabrikken i Castiglion Fiorentino. Den særlige interventionsplan for 1992 tog dog højde for investeringer for 2 500 mio. ITL i de 15 år, som RIBS' intervention strækker sig over (i alt 37 500 mio. ITL), til den »almindelige teknologiske opdatering« af anlæggene. Disse investeringer kan ikke anses for at være nødvendige i henhold til rammebestemmelserne om omstruktureringsstøtte.

(197) I lyset af ovenstående mener Kommissionen, at den pågældende støtte har lettet Zuccherificio Castiglioneses finansielle udgifter alt for meget, hvilket bl.a. har givet denne virksomhed mulighed for at finansiere en investeringsplan, der ikke var begrænset til de foranstaltninger, som var strengt nødvendige for omstruktureringen.

(198) Man må derfor konkludere, at denne støtte ikke er i overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser.

(199) Ligesom det var tilfældet for støtten til Nusam og Sadam Abruzzo, er det nødvendigt at efterprøve, om der er hold i Italiens andet argument om, at støtten til Castiglionese kan godkendes som investeringsstøtte. For at støtten kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, skal det for det første konstateres, at den er nødvendig for omstruktureringen af sukkersektoren i Italien, og for det andet, at den overholder den maksimumsgrænse, der gælder for den slags støtte i den pågældende region på det tidspunkt, hvor støtten bevilges.

(200) Hvad den første af disse to betingelser angår, er det tilstrækkeligt at minde om ordlyden af den særlige interventionsplan for 1992, hvoraf det fremgår, at en del (37 500 mio. ITL) af de planlagte investeringer var beregnet på den almindelige teknologiske opdatering af anlæggene. Når det er sagt, er Kommissionen ikke i besiddelse af nogen oplysninger, der gør det muligt at påvise, at den bevilgede støtte til at foretage disse investeringer var nødvendig for omstruktureringen af virksomheden eller for omstruktureringen af sukkersektoren i Italien.

(201) Situationen er til gengæld anderledes med hensyn til de investeringer, der i den særlige interventionsplan bliver betragtet som nødvendige for fortsættelsen af sukkerfabrikkens aktiviteter. Disse udgifter, der beløber sig til 10 000 mio. ITL, er de eneste, som opfylder kravene for at være berettigede til statsstøtte i medfør af artikel 46 i forordning (EØF) nr. 1785/81 og i medfør af Kommissionens beslutninger om godkendelse af de nationale sektorplaner. Nævnte udgifter falder nemlig ind under en særlig interventionsplan og er begrundet med særlige behov i forbindelse med sektorplanerne (i den særlige interventionsplan anses de nemlig for at være nødvendige for gennemførelsen af omstruktureringen). Den støtte, der eventuelt blev bevilget til sådanne investeringer, kunne således have været blevet godkendt inden for rammerne af traktatens artikel 87 og 88, idet man tog højde for den undtagelse, der er omhandlet i artikel 46 i forordning (EØF) nr. 1785/81.

(202) Eftersom fabrikken i Castiglion Fiorentino ligger i en region, der ikke hører under mål nr. 1 (og som heller ikke hørte under mål nr. 1 ved støttetildelingen), skulle det samlede beløb for den støtte, som Castiglionese kunne modtage til gennemførelsen af de nye investeringer i den særlige interventionsplan, have været begrænset til 55 % af de støtteberettigede udgifter (som er den sats, der gælder for investeringsstøtte inden for sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i regioner, der ikke hører under mål nr. 1).

(203) Værdien af den tilsvarende støtte er således lig med en bruttosubventionsækvivalent på 5 500 mio. ITL (10 000 mio. ITL x 55 %).

(204) Med hensyn til beregningen af støttens værdi mener Kommissionen, at selvom Castiglionese kunne anses for at være en kriseramt virksomhed, ville denne værdi ikke svare til det samlede beløb for RIBS' lån og erhvervelser af kapitalandele. Kommissionen er nemlig ikke i besiddelse af nogen oplysninger, der gør det muligt at konkludere, at Castiglionese ikke var i stand til at tilbagebetale lånene og kapitalandelene, da disse blev bevilget. Ifølge de italienske myndigheder er fristerne for tilbagebetalingen desuden blevet nøje overholdt. Værdien af den støtte, som Castiglionese modtog i henhold til CIPE's afgørelse af 16. april 1992, skal beregnes som beskrevet i punkt 204.1, 204.2 og 204.3.

(204.1) Videreførelse i en yderligere periode på ti år af den kapitalandel på 12 000 mio. ITL, der blev erhvervet i 1984.

Værdien af denne kapitalandel svarer til værdien af et rentefrit lån med en varighed på ti år, idet kapitalen ikke skal afdrages i en periode af samme varighed (ti år). Den rentesats, der skal anvendes ved beregningen af denne støttes bruttosubventionsækvivalent, er fællesskabsreferencesatsen på den dato, hvor støtten blev tildelt (14,4 %).

(204.2) Værdien af konverteringen til kapital af en gæld på 20 000 mio. ITL og af erhvervelsen af en kapitalandel i selskabet til et beløb af 10 000 mio. ITL.

Denne værdi skal beregnes, idet man husker på, at hver enkelt kapitalandel svarer til et rentefrit lån med samme varighed som kapitalandelen og med en afdragsfri periode, der har samme varighed som lånet. Den rentesats, der skal anvendes ved beregningen af bruttosubventionsækvivalenten, er fællesskabsreferencesatsen på den dato, hvor støtten blev tildelt (14,4 %). Enhver yderligere økonomisk fordel, der fulgte med konverteringen til kapital af gælden på 20 000 mio. ITL, skal naturligvis medtages i beregningen (f.eks. bortfaldet af de påløbne renter på datoen for gældens konvertering).

(204.3) Spredning over 15 år af restgælden på 4 000 mio. ITL og det lavtforrentede lån på 20 000 mio. ITL.

Denne støttes bruttosubventionsækvivalent (der tager højde for nedsættelsen af rentesatsen og for den bevilgede føramortisationsperiode) beregnes ved at anvende en rentesats svarende til fællesskabsreferencesatsen på den dato, hvor støtten blev tildelt (14,4 %).

(205) Den del af den i punkt 204 omtalte støtte, der overstiger det beløb på 5 500 mio. ITL i bruttosubventionsækvivalent, som Castiglionese lovligt kunne have modtaget i form af investeringsstøtte, er således uforenelig med fællesmarkedet.

Støtte til købet af Castiglionese

(206) De interventioner, der blev vedtaget med CIPE's afgørelse af 16. april 1992, kan ikke betragtes som støtte til købet af den kontrollerende aktionærs andel i Castiglionese.

(207) Disse interventioner havde nemlig ikke nogen bestemt modtager, men var rettet mod mulige købere i den offentlige salgsprocedure, når blot disse opfyldte kravene i afgørelsen. Der blev gennemført en offentlig salgsprocedure under kontrol fra konkursdomstolen i Rom og i forbindelse med »concordato preventivo« for Federconsorzi, og alle interesserede erhvervsdrivende blev opfordret til at deltage i tilbudsgivningen.

VII. **KONKLUSIONER**

(208) Den støtte, der omhandles i nærværende beslutning, er, da den ikke er blevet anmeldt Kommissionen i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, blevet ulovligt udbetalt, nemlig inden Kommissionen har udtalt sig om støttens forenelighed med fællesmarkedet.

(209) Desuden er støtten af de allerede anførte grunde uforenelig med fællesmarkedet, da de falder ind under forbuddet i traktatens artikel 87, stk. 1, og ikke kan være omfattet af nogen de undtagelser, der er nævnt i artikel 87, stk. 2 og 3.

(210) I tilfælde af støttens uforenelighed med fællesmarkedet skal Kommissionen benytte sig den mulighed, den har fået med Domstolens dom af 12. juli 1973 i sag 70/72 — Kommissionen/Tyskland ([30]), der blev stadfæstet ved dom af 24. februar 1987 i sag 310/85 — Deufil/Kommissionen ([31]), og ved dom af 20. september 1990 i sag C-5/89 — Kommissionen/Tyskland ([32]) og pålægge medlemsstaten at sørge for støttemodtagernes tilbagebetaling af ethvert ulovligt udbetalt beløb. Denne tilbagebetaling er nødvendig for at genskabe den tidligere situation, idet den fjerner de økonomiske fordele, som modtagerne af den ulovlige støtte uretmæssigt har kunnet nyde godt af lige fra datoen for støttetildelingen.

(211) Støtten skal tilbagebetales efter de procedurer, som italiensk ret foreskriver. Beregningen af støttens omfang skal foretages af Italien under overholdelse af de kriterier, der er anført i nærværende beslutning. Det beløb, der opnås i henhold til disse kriterier, er rentebærende fra tidspunktet for bevillingen af støtten og til det tidspunkt, hvor støtten reelt bliver tilbagebetalt. Renterne beregnes ud fra markedssatsen og med henvisning til den sats, der anvendes ved beregningen af subventionsækvivalenten i forbindelse med støtten til regionsudvikling.

(212) Nærværende beslutning tager forbehold for de foranstaltninger, som Kommissionen eventuelt beslutter at iværksætte med hensyn til finansieringen af den fælles landbrugspolitik inden for rammerne af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Følgende støtte, som Italien har bevilget via det offentlige selskab RIBS SpA er uforenelig med fællesmarkedet:

a) støtte til Nusam SpA i form af erhvervelser af kapitalandele på 5 000 mio. ITL (12. april 1988) og på 2 500 mio. ITL (2. februar 1990)

b) støtte til Sadam Abruzzo SpA i form af offentlige sikkerhedsstillelser til et beløb af 2 000 mio. ITL (12. september 1989) og 11 000 mio. ITL (2. februar 1990)

c) støtte i henhold til CIPE's afgørelse af 26. juli 1990: forringelse og efterstilling af en fordring på 17 504 mio. ITL, til fordel for Sadam Abruzzo SpA og Nusam SpA's andre fordringshavere, samt en nedsættelse af købsprisen for fabrikken i Celano, inklusive de fordele, der har tilknytning til overtagelsen af 15 000 mio. ITL til fordel for Sadam Abruzzo SpA

d) støtte til Zuccherificio Castiglionese SpA i form af en offentlig sikkerhedsstillelse til et beløb af 41 000 mio. ITL (2. august 1991).

2. Følgende støtte, som Italien bevilgede til Sadam Abruzzo SpA den 26. juli 1990 via det offentlige selskab RIBS SpA, er uforenelig med fællesmarkedet, for så vidt som dens værdi udtrykt i bruttosubventionsækvivalent overstiger et beløb på 15 000 mio. ITL.

a) støtte i form af erhvervelsen af en kapitalandel 8 000 mio. ITL og

b) støtte i form af et lavtforrentet lån på 11 000 mio. ITL.

3. Følgende støtte, som Italien bevilgede til Zuccherificio Castiglionese SpA, den 16. april 1992 via det offentlige selskab RIBS SpA, er uforenelig med fællesmarkedet, for så vidt som dens værdi udtrykt i bruttosubventionsækvivalent overstiger et beløb på 5 500 mio. ITL.

a) støtte i form af en forlængelse af fristen for købet af en kapitalandel på 12 000 mio. ITL i en ekstra periode på ti år

b) støtte i form af konverteringen til aktiekapital af et lån på 20 000 mio. ITL

c) støtte i form af genforhandlingen af en gæld på 4 000 mio. ITL

d) støtte i form af erhvervelsen af en kapitalandel på 10 000 mio. ITL

e) støtte i form af et lavtforrentet lån på 20 000 mio. ITL.

Artikel 2

1. Italien skal senest to måneder efter meddelelsen om nærværende beslutning træffe alle de nødvendige foranstaltninger med henblik på de forskellige støttemodtageres tilbagebetaling af den i artikel 1 omhandlede støtte, som de allerede ulovligt har fået stillet til rådighed.

2. Tilbagebetalingen sker efter procedurerne i italiensk ret. De beløb, der skal tilbagebetales, er rentebærende fra den dato, hvor de blev stillet til rådighed for støttemodtagerne, og indtil de reelt bliver tilbagebetalt. Renterne beregnes ud fra markedssatsen, der anvendes som referencesats ved beregningen af subventionsækvivalenten i forbindelse med støtten til regionsudvikling.

([30]) Saml. 1973, s. 813.
([31]) Saml. 1987, s. 901.
([32]) Saml. 1990, s. I-3437.

Artikel 3

1. Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen om de fremgangsmåder, der anvendes ved beregningen af subventionsækvivalenten for den støtte, der skal tilbagebetales.

2. Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at efterkomme bestemmelserne.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen